Átformálódás Krisztus képére

Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes. (Máté 5:48)

Petru Loga

Mert akiket előre ismert, azokat eleve el is rendelte, hogy az ő Fiának képmásához hasonlóvá legyenek, hogy ő legyen az elsőszülött a sok testvér között (Róma 8:29).

Őt prédikáljuk és tanácsoljuk minden embernek, és tanítunk minden embert minden bölcsességben, hogy minden embert tökéletesnek mutassunk a Krisztus Jézusban. Ezen dolgozom, és az Ő erejének munkája után törekszem, amely hatalmasan munkálkodik bennem. (Kolossé 1:28-29)

Tartalomjegyzék

Bevezetés 3
Csak a bűnbocsánat - Ez Isten terve? 4
Az engesztelés vagy bűnbocsánat tana. 6
A keresztáldozat - szerepe az üdvösségtervben 8
Isten terve - Az Ő képmásának helyreállítása az emberben 10
Az ember tökéletessége Isten tervében 12
Isten képmásának formálása bennünk 16
Szívének szépségétől vonzódva 19
Felesége elkészítette magát 23
Az Úr Jézus szépsége 26
Úgy kell élnünk, ahogy Jézus élt! 27
Krisztus iskolája 38
Az Isten tervének meghiúsítására irányuló munka 45
A nagy vallási szervezetek - a Sátán birodalma 46
Befejezetlen evangélium - A vándorlás műve! 48
A hiányos evangélium kudarca 57
Inkább a sötétség szépsége vonz 60
Kérdések és személyes vizsgálatok 61

Bevezetés

Világra jövünk, felkészülünk az életre, dolgozunk, gyerekeink, unokáink születnek, többé-kevésbé élvezzük ezt az életet, és aztán mindennek vége lesz a sírban. Úgy tűnik, hogy az élet csak ennyit kínál nekünk. Ha jobban megnézzük, láthatjuk, hogy a legtöbb ember a világon csak ezt az életet fogyasztja, és nem törődik azzal, hogy marad-e valami a halál után.

Hisszük, hogy a legfontosabb dolog ebben a rövid életben, amit élünk, hogy mindannyian pontosan megismerjük Isten tervét velünk, emberekkel, hogy tudjuk, mi volt Isten célja, amikor megteremtette az embert.

Ezzel a füzettel választ szeretnénk adni arra, hogy mi a célja ennek az életnek, amit a földön élünk. Azt szeretnénk, hogy amit írtunk, útmutató legyen azok számára, akik szívük mélyén hiszik, hogy Isten a Teremtője mind az Univerzumnak, mind nekünk.

Megfigyelhetjük, hogy amikor arra kérnek tőlünk választ, hogy mi következik az életünk után, és mit kell tennünk ahhoz, hogy örökké Isten Országában élhessünk, az emberek nagy többsége teljes tudatlanságban él.

A tudatlanság miatt ma láthatjuk, hogy milyen sok embert manipulálnak különböző elméletekkel, amelyek azt próbálják elmagyarázni, hogyan lehet bejutni Isten Királyságába.

Az egyik a purgatórium elmélet. Ez az elmélet, amelyet a katolicizmusban találunk, azt mondja, hogy a bűnbocsánatot azzal nyerhetjük el, ha megfizetjük azt , ami biztosítja számunkra az Isten országába való belépést és ezáltal az örök életet.

Az ortodoxiában megtaláljuk a halottakért való felajánlásokat és imákat, majd a fogadalmakat, amelyeken a halottnak át kell esnie, és még sok mást, amelyeken keresztül az ember azt reméli, hogy így vagy úgy, de megvásárolhatja a bűnök bocsánatát.

A legtöbb evangélikus, protestáns és neoprotestáns egyház ugyanebben a helyzetben van. Az általános hit az, hogy ha csodáljuk Istent azért, amit értünk tett, ha hiszünk a keresztáldozatban, ha megvalljuk bűneinket, ha valamilyen formában istenfélőek vagyunk, akkor elnyerjük az üdvösséget, amely csak a bűnök bocsánatában áll.

Úgy tűnik, nagyon kevesen ismerik fel, hogy a bűnbánat és a keresztáldozatba vetett hit csak néhány dolog azok közül, amelyeket az embernek a hitélet kezdetén meg kell tennie. Könnyű belátni, hogy a Szentírás ismeretének hiánya az egyik dolog, ami az embert ebben a tudatlanságban tartja. (Azért tévelygtek! Mert nem ismeritek sem a Szentírást, sem Isten hatalmát. Máté 22:29)

A legtöbben megállunk a bűnbánatnál, a kereszt munkájánál... a keresztség vizében kötött szövetségnél, a bűnök bocsánatánál. Sokak számára itt áll meg az üdvösség munkája, mert nem ismerik fel, hogy Isten terve magában foglalja az ember jellemének helyreállítását és tökéletesítését is.

Szinte senki sem hiszi, hogy ahhoz, hogy méltónak találjanak minket arra az életre, amely az Ő örökkévaló országában vár ránk, Krisztus teljességére kell eljutnunk. (És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangyélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesbbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. (Efézus 4:11-13)

Isten e terve az örökkévalóságban készült, még az ember teremtése előtt. A mennyei Atya célja az volt, hogy az Úr Jézus testvéreivé váljunk, és ez a legösszetettebb és legnagyszerűbb terv, amit valaha is kitaláltak.

Csak a bűnbocsánat- Ez Isten terve?

A következő oldalakon azt ajánljuk, hogy részletesen vizsgáljuk meg Isten tervét, amelyről, ha őszinték vagyunk, be kell vallanunk, hogy nem sokat tudtunk meg, amikor elkezdtük lelki keresésünket.

Mindannyian, amikor megérkeztünk egy gyülekezetbe, kaptunk tőlük egy szemüveggel ellátott, hitvallásos tanítási szűrőt, amellyel a Bibliát olvashattuk. Az ő szemüvegükkel tanulmányoztuk a Bibliát, és megtanították nekünk, mit kell tennünk ahhoz, hogy üdvözüljünk.

Legtöbbünknek azt tanították, hogy Isten mindent megtett értünk, hogy a keresztáldozatba vetett hit által jön el az üdvösség, ami a bűnök bocsánatát

jelenti. Azt tanították nekünk, hogy senki sem érheti el a jellem tökéletességét, hogy senki sem tud hozzátenni a kereszten elvégzett megváltás munkájához.

Így sokan meg vannak győződve arról, hogy az újjászületés után Isten valahol messze van, és nem nagyon vesz részt az ember életében. Sokan úgy értelmezik, hogy a Szentlélek munkája az emberrel csak néhány külső dologra korlátozódik, mint például a nyelveken szólás, néhány csoda, próféciák, anélkül, hogy a Szentlélek közvetlenül részt venne az ember átalakításában, hogy tökéletesítse jellemét.

Így azt kell feltételeznünk, hogy Isten egy számunkra ismeretlen képlet alapján fog minket tökéletesíteni, amelyet az ember halála után fog alkalmazni.

És ez nagyjából az első rész, amellyel a legtöbben megmaradnak. Elmentünk gyülekezetbe, helyet foglaltunk, megvallottuk bűneinket, megkeresztelkedtünk, énekeltünk, megtartottuk annak az egyháznak a tanítását, amelyhez tartozunk, istenfélőbb életet éltünk, meglátogattuk a betegeket, és így fogunk belépni Isten országába.

Azt tanították nekünk, hogy nem azért jutunk be, amit tettünk, hanem azért, mert kegyelemből, az Ő áldozatába vetett hit által bűnbocsánatot nyertünk, mert nincs ember bűn nélkül. De ahhoz, hogy bejussunk a mennyországba, hogy üdvözüljünk, Isten országának mércéje nagyon szigorú követelményeket támaszt; senki sem léphet be oda, aki nem tökéletes, aki nem akar olyan lenni, mint Ő. (Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes. Máté 5:48; Tudjuk, hogy amikor megjelenik, olyanok leszünk, mint ő; 1 János 3:2).

Az embernek hiteles választ kell adnia Isten ezen követeléseire. A kérdés, amit mindannyiunknak fel kell tennünk magunknak, a következő: Mit követel tőlünk Isten, mi a mi részünk az üdvösségben?

E követelményt illetően a Szentírás tanítása feltárja előttünk Isten egész tervét, amelynek célja a jellem tökéletesítése, ami azt feltételezi, hogy a bűnös embernek újjá kell születnie, és tanítványként kell növekednie Krisztus iskolájában, amíg el nem éri Krisztus teljességét.

Röviddel Jézus mennybemenetele után az Úr és az apostolok tanítása (az ember jellemének tökéletességéről szóló tanítás) mellé a Sátán egy hamis tanítással (a bűnbocsánat tana) jött, amely a megváltást nagy költségek nélkül kínálja, és csak a bűnök bocsánatára korlátozódik.

A Szentírás tanítása szerint a keresztáldozat által kapott bűnbocsánaton kívül el kell jutnunk jellemünk tökéletességéhez is, amihez a földi természet keresztre feszítése (a régi ember levetése) és az ember átalakulása (az Isten képmására teremtett új ember felöltése) szükséges.

Ahhoz, hogy elérje Krisztus nagyságát, Jézus tanítása szerint az embernek teljes mértékben bíznia kell Krisztus szavában, majd meg kell térnie, meg kell tagadnia önmagát, és tanítványi szövetséget kell kötnie, amelynek célja, hogy a tanítvány olyan legyen, mint a Mestere. (A tanítvány olyan lesz, mint a tanítója, és a szolga olyan, mint az ura. Máté 10:25)

Minden ember, bármilyen egyszerű is, megérti, hogy ha valaki eléri Krisztus teljességének állapotát, ha rendelkezik az Ő türelmével, szeretetével, szelídségével... szabad bejárása lesz Isten országába. Ez egy olyan biztos dolog, amelyre támaszkodhatunk, és amely teljes bizalmat ad nekünk az ítélet napján.

Ma nagyon kevesen vannak, akik elfogadják és a gyakorlatba ültetik az ember jellemének tökéletességéről szóló tanítást. (Monda pedig néki valaki: Uram, avagy kevesen vannak-é akik idvezülnek? Ő pedig monda nékik: Igyekezzetek bemenni a szoros kapun: mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek. Luk 13:23-24)

Ha jobban megnézzük, könnyen észrevehetjük, hogy a legtöbben azt választják, hogy megmaradnak annál az üdvösségnél, amely a keresztáldozatba vetett hit általi bűnbocsánatban áll.

Az engesztelés vagy bűnbocsánat tana.

A Sátán az ő kegyencei által egy olcsó tanítással állt elő, miszerint Isten az üdvösséget a bűnök bocsánatára redukálja, mert az ember nem tudja legyőzni a bűnt. Ebben a hamis tanításban többféle ajánlat is van, amelyekkel üdvözülhetsz.

Ez egy korai tanítás, amely az első évszázadokra jellemző, de ma is nagyon aktuális. Ez egy olcsó ajánlat, amellyel a Sátán a tudatlan emberhez fordul, aki nem ismeri sem a Szentírást, sem Isten elvárásait. Ez a tanítás biztosítja az embert arról, hogy az üdvösség a bűnök bocsánatára korlátozódik, mint bűnbocsánat, alamizsna, szertartások... (itt találjuk a katolicizmust és az ortodoxiát)

Ezt az ajánlatot a bűnös ember, aki nem ismeri Isten Igéjét, szívesen elfogadja, mert ez lehetővé teszi számára, hogy földi természetében élje életét, és biztosít neki egy olcsó formulát, amellyel üdvösséget nyerhet.

Egy másik, szintén olcsó tanítás azt üzeni az embernek, hogy nem tudja legyőzni a bűnt, és hogy az üdvösséget "egyedül hit által" nyerhetjük el, a meg nem bánt bűnök bocsánatának árát az Úr Jézus fizette ki. (Itt találjuk a protestáns hitvallásokat, lásd Luther reformációját, Kálvin...)

A Sátánnak ez az ajánlata meggyőzi az embert, hogy a jellem tökéletesítése nem lehetséges, és olcsó formulát ad neki, amellyel üdvösséget nyerhet. Higgy a keresztáldozatban, és elnyered az üdvösséget, amely még mindig a bűnök bocsánatára korlátozódik (Jézus fizetett).

Van egy harmadik tanítás is, amely az elmúlt évszázadokra jellemző, és amely közelebb áll Isten tervéhez. Azoknak szól, akik nem elégednek meg ezekkel az olcsó ajánlatokkal, és akik alaposabban keresik az örök életet.

Ez a tanítás azt mondja, hogy az üdvösséget a keresztáldozatba vetett hit és a bűnbánat által lehet elnyerni, amelyet a jámborság egy formája, a részleges megszentelődés követ, de nem célozza meg az önmegtagadást, a tanítványságot és a Krisztus teljességének magaslatára való eljutást. (itt találjuk a neoprotestáns mozgalmat)

Ebben a tanításban megtaláljuk az újjászületést és a megszentelődés életét, de a bűn feletti győzelem nélkül, mivel az általános meggyőződés ebben a tanításban is az, hogy a jellem tökéletessége nem lehetséges ebben az életben.

Könnyen belátható, hogy a bűnbánat, amelyet hiányos megszentelődés követ, (az istenfélelem egy formája) önmegtagadás nélkül, amely teret enged a földi testben való életnek is, amelynek nincs igazi teljessége, nem juttatja el az embert Krisztus teljességének termetére. (ez az ember esete, aki még

mindig megtartja a földi természet dolgait; kapzsiság, harag, üres szavak, feketemunka, rágalmazás, tengerre járás, időpocsékolás a facebookon, youtube-on...).

Teljesen világos, hogy az az ember, aki elfogadja ezt a tanítást, amelyben a meg nem bánt bűnök megmaradnak, köteles a bűnök bocsánatáról szóló tanításhoz ragaszkodni. Ez azt feltételezi, hogy a tökéletességet Istennek kell elvégeznie valamilyen ismeretlen képlettel a halál vagy a feltámadás pillanatában.

Megjegyezhetjük, hogy a sátán, hogy megtévessze azt az embert, aki nem az üdvösséget teszi kitartó keresésének tárgyává, a szentségeken kívül az engeszteléseket is felhasználta... és a keresztáldozat, amely az embereknek üdvösséget kínál, anélkül, hogy sokba kerülne nekik.

Hogy ne tévesszenek meg, nagyon fontos, hogy megvizsgáljuk a keresztáldozat szerepét, hogy megismerjük az Úr áldozatának helyét az üdvösség tervében.

A keresztáldozat- szerepe az üdvösségtervben

A keresztáldozat Isten tervének része, és jól meghatározott helye van. Nem csökkenthetjük a kereszt áldozatának fontosságát, mert nélküle az ember nem juthat el az üdvösséghez.

Isten terve a bűnös ember helyreállításáról rendelkezik, amely magában foglalja a bűn megtisztítását a kereszten hozott áldozat által. De Isten terve ennél sokkal összetettebb, és nem korlátozódik a bűnöknek megtisztítására, hanem magában foglalja jellemünk tökéletesítését is. Úgy gondoljuk, mindenki számára világos, hogy a bűnös ember nem tudta jó cselekedeteivel megfizetni a megváltás árát (Efézus 2:9).

Valakinek, aki nem volt bűnös, meg kellett halnia ezért, és ez az Úr Jézus volt. (... Szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott. Zsidókhoz írt levél 7:26).

A Szentírás azt mondja nekünk, hogy azért, hogy megszabaduljunk az ördög uralmától, hogy megtisztuljunk a bűntől, hogy megbékéljünk Istennel, hogy legyünk megváltva, és hogy lehetővé tegye az újjászületést és az Ő

országába való beköltözést, Isten Fia vállalta, hogy meghal a kereszten. (... hogy életét adja váltságul sokakért. Máté 20:28)

A kereszt munkája Isten ajándéka minden ember számára, aki megbánja gonosz tetteit, aki megtagadja önmagát és bízik benne. Az ember nem juthat el a cselekedetei által a bűnbocsánat elnyeréséhez (Mert kegyelemből, hit által üdvözültetek. És ez nem tőletek van, hanem Isten ajándéka. Nem cselekedetekből, hogy senki ne dicsekedjék. Efézus 2:8-9) A keresztfán bemutatott áldozat lehetővé teszi a bűnbocsánatot és a megváltást. (Ő ... átváltoztatott minket az ő szeretett Fiának országába, amelyben az ő vére által van megváltásunk, a bűnök bocsánata. Kolossé 1:13)

Jézus áldozata ezt azért teszi, hogy új állapotba kerülhessünk, ahol a Szent Lélek által együttműködhet velünk, hogy helyreállítson és megszenteljen minket. (...a Lélek által munkált megszentelődés. 1 Péter 1:2; az Úr Lelke által az Ő képmására változott át (2 Korinthus 3:18).

A keresztáldozat lehetővé teszi, hogy belépjünk az Ő iskolájába, és ez a tanítványság kezdete mindenki számára, aki úgy dönt, hogy megtagadja önmagát és szövetségre lép az Úrral. A változás folyamatában, amíg elérjük Krisztus teljességének állapotát, a véletlenül, akaratlanul elkövetett bűnök megtisztulnak az Úr vére által. (De ha a világosságban járunk... közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket..... 1 János 1:7)

Az Úr áldozata nem használ nekünk, ha az újjászületés után, miután beléptünk az új szövetségbe, szándékosan vétkezünk. (Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat, hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegülőket. Aki megveti a Mózes törvényét, két vagy három tanúbizonyságra irgalom nélkül meghal; Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltónak ítéltetik az, aki az Isten Fiát megtapodja, és a szövetségnek vérét, mellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelemnek Lelkét bántalmazza? (Zsid. 10:26-29)

Isten terve - Az Ő képmásának helyreállítása az emberben

Ahhoz, hogy megismerjük az Isten tervében foglaltakat, meg kell vizsgálnunk, hogy mi volt az Úr célja, amikor az embert teremtette.

A Szentírás olvasásából láthatjuk, hogy Isten örökkévaló tervében nemcsak az angyaloknál magasabb rendű lények teremtését tartotta szem előtt, hanem az volt a célja, hogy olyan lényt teremtsen, akiben az Ő természete megnyilvánul, aki az Ő képére és hasonlatosságára lesz. Egy olyan lényt teremtett, amely teljesen különbözik minden addig általa teremtett lénytől. (Akkor Isten azt mondta: "Teremtsünk embert a mi képünkre, a mi hasonlatosságunkra; Isten a saját képére teremtette az embert, Isten képmására teremtette. 1Mózes 1:26-27)

Bizonyossággal állíthatjuk, hogy amikor Isten megteremtette az embert, teljesen más célja volt, mint az angyalokkal, akiket szolgai státuszra teremtett. Isten elhatározta, hogy testvéreket teremt Jézus által, hogy olyan lényekkel népesíti be az országát, akik olyanok lesznek, mint a Fia. (Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van, mint akik az Ő végzése szerint hivatalosak. Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy Ő legyen elsőszülött sok atyafi között. Róm 8:28-29)

Van lelkünk, szellemünk, amely felruházott minket a gondolkodás, az észérvek, a hit, a döntés, a csodálat, a szeretet és a választás képességével. Ez azért van, mert Ő előre elhatározta a tervében, hogy olyanok legyünk, mint Ő.

De nem korlátozta magát csupán erre a hasonlatosságra. Isten teremtett minket, és felruházott ezekkel a képességekkel, hogy használjuk őket, és a mi felelősségünk, hogy a legtöbbet hozzuk ki belőlük, hogy vele együtt munkálkodjunk, hogy elérjük az általa elrendelt nagyságot.

Isten terve nem korlátozódik egy olcsó üdvösségre, amely csak a bűnbánatban (a régi ember levetésében) és a bűnök bocsánatában rejlik, hanem gondoskodik Isten képmásának helyreállításáról bennünk (az új

ember felöltéséről) és Krisztus teljességének nagyságára való felemelkedésünkről. (Efézus 4:13)

Ez a legmagasabb dolog, amire az ember törekedhet. (Az új ember felöltése, aki Isten képmására lett teremtve. Efézus 4:24)

Ha az első embert megtévesztette a Sátán, és bűne mindenkire átragadt, ez nem jelenti azt, hogy hiba csúszott Isten tervébe. Minden úgy történt, ahogyan azt az örökkévalóságban készült tervben megtervezték, amelyet Isten a legapróbb részletekig gondosan kidolgozott.

Isten az újjászületés pillanatában kezdi el ezt a munkát, hogy helyreállítsa Krisztus képmását az emberben, és minden hatalma megvan ahhoz, hogy eljuttasson bennünket Krisztus teljességének szintjére. (Bízom abban, hogy aki elkezdte bennetek ezt a jó munkát, be is fejezi azt Jézus Krisztus napjáig. Filippi 1:6)

Ennek szemléltetésére gondolhatunk egy autó építésére egy modern robotizált gyárban, ahol a gyártónak van egy nullpontja a gyártósoron, ahová az első alkatrészt helyezi. A gyártási folyamat végén az autó a legapróbb részletekig elkészül (soha nem fogunk befejezetlen autót látni az utakon).

Így van ez Isten műhelyében is, Ő kezdi el ezt a munkát, hogy az Ő képmását újraalkossa az emberben, és a legapróbb részletekig befejezi azt.

Ha az Isten által teremtett ember a legapróbb részletekig be tudja fejezni azt, amit elkezd, akkor Isten még inkább képes rá. Istennek megvan a leghatékonyabb műhelye, amelyben együtt munkálkodik minden emberrel, aki válaszol a hívására.

Újjászül minket, és lépésről lépésre az Ő képmására alakít át, amíg el nem érjük Fiának nagyságát. (Mindnyájan leplezetlen arccal, mint a tükörben, nézzük az Úr dicsőségét, és az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre az Ő képére változunk. 2 Korinthus 3:18).

Tökéletes terv, nagy pontossággal, pontról pontra kidolgozva, a legkisebb részlet kihagyása nélkül. Aki elkezdi, az be is fejezi. (Ő megerősít titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelének napján. 1 Korinthus 1:8)

Isten tervében az szerepel, hogy az Úr Jézusnak sok testvére lesz vele, az Elsőszülöttel. Isten minden dolgot, ami az életünkben történik, úgy tervez,

hogy addig dolgozzon a jellemünkön, amíg olyanok nem leszünk, mint az Úr Jézus. (Minden együtt van azoknak javára, akik szeretik Istent..... azoknak javára, akik az Ő terve szerint elhívottak. Róma 8:28)

A földi életünk, minden, amit reggeltől estig teszünk, Isten e nagyszerű tervének kell, hogy alárendelődjön. (Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülvén. Az odafelvalókkal törodjetek, nem a földiekkel. Kolossé 3:1)

Ha nem így teszünk, ha ezt az életet földi testben éljük, hogy élvezzük, akkor valójában nem értettük meg Isten munkáját az emberrel, és csak beletörődünk a Sátán olcsó üdvösségajánlatába, amely csak a bűnök bocsánatából áll. (***Mert sokan járnak másképen, kik felől sokszor mondtam néktek, most pedig sírva is mondom, hogy a Krisztus keresztjének ellenségei;Fil 3:18***)

Isten örökkévaló tervében azt tervezte, hogy fiaivá tesz minket, hogy felnőjünk és elérjük Krisztus teljességének mértékét. (Most már Isten gyermekei vagyunk. Tudjuk, hogy amikor megjelenik, olyanok leszünk, mint Ő. 1 János 3:1).

Figyelmeztetjük azokat, akik nem kutatják alaposan a Szentírást, akik nem értik meg, hogy el kell érniük ezt az állapotot, és megelégszenek csupán a bűnbocsánattal, hogy azon a nagy napon nagy meglepetés éri őket, mert az Úr Jézusnak Isten Országában csak olyan testvérei lesznek, akik hasonlítani fognak Hozzá, akik felkészültek és elérték az Ő teljességének mértékét!

Sokan úgy gondolják, hogy ez a mérce túl magas számunkra, de ez a mi hivatásunk. Az igaz Isten arra hív minket, hogy emelkedjünk ki e világ gonoszságából, hogy Krisztus képmása legyünk, mert csak így leszünk képesek vele lakni.

Az ember tökéletessége Isten tervében

Annak érdekében, hogy véghezvigye ezt a rendkívüli tervet, hogy a teremtményeket az Ő képmására teremtse, és hogy eljuttassa őket a tökéletességre, amelyet a gyermeki állapot megkövetel, Isten megteremtette az eget és a földet, és az embernek testet adott a föld porából. (Mert így szól az Úr, aki az egeket teremté; Ő az Isten, aki alkotá a földet és teremté azt és

megerősíté; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá: Én vagyok az Úr és több nincsen! Ézs 45:18)

Isten nem a mennyországot választotta az ember lakóhelyéül, mint az angyalok esetében, hanem a földet teremtette mindazzal együtt, ami rajta van, és ez az a hely, amely minden feltételnek megfelel ahhoz, hogy az ember elérje a neki szükséges tökéletességet. Ez egy olyan hely, amely nem mentes a veszélyektől, mivel az ördög és angyalai a földre lettek vetve.

Vannak olyan kérdések, amelyeket feltehetünk magunknak, és amelyekre a válaszok rejtve maradnak az óvatlan szemek elől: Amikor Isten megteremtette az embert, miért nem helyezte őt közvetlenül az Ő jelenlétébe, mint ahogyan az angyalokat helyezte? Miért helyezte őt olyan helyre, ahol állandó veszélyben volt, hogy az ördög és angyalai befolyásolják?

Miért kellett Istennek a Sátánt a földre vetnie és nem máshová? Miért hagyta, hogy megkísértse az embert? Miért kellett az embernek a maga ártatlan állapotában ilyen könnyű prédája lenni a Sátánnak, és miért került ebbe az aljas helyzetbe, amelyben ma emberek milliárdjai találják magukat?

Meg kell jegyeznünk, hogy Isten terve tökéletes volt, hiba nélkül, és most megvalósítja azt. (Az Ő művei tökéletesek. 5Mózes 32:4)

A Bibliát közelebbről olvasva könnyen észrevehetjük, hogy az Ő tökéletes terve előre látta az ember bukását. (Aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtetése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által. (Ef. 1:4) Azt is megjegyezhetjük, hogy az Ő terve az ember helyreállításáról (újjászületés) és tökéletesedéséről egyaránt gondoskodott.

Isten tehát megteremtette a tökéletes keretet ahhoz, hogy a földön élő ember a Sátán jelenlétében különböző próbáknak legyen kitéve, amelyek nélkül nem lehet elérni az Isten Országa által megkövetelt nagyságot. (Ne győzettessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg. Róma 12:21.)

Az ember, az Ő teremtésének koronájaként, az Ő képére és hasonlatosságára teremtett lény, arra lett teremtve, hogy ebben a látható világban (a szemünkkel látható világegyetemben) a Sátán jelenlétében

lakjon. Ez nem Isten tévedése volt, hanem az Ő örökkévaló tervében ez nagyon gondosan előre meg volt írva.

Isten azért teremtette ezt a látott világegyetemet, a földet és az ég összes csillagvilágát, hogy beteljesítse az emberiséggel kapcsolatos célját, hogy Jézus, az Ő elsőszülöttje nagyságához, a mi jellemünk tökéletességéhez juttassa őket.

Ez az ideális hely az ember számára, hogy felnevelkedjen, kipróbálásra, megmérettetésre és az Isten által megkövetelt tökéletességre jusson. Lenyűgöző látni, hogy mennyire tökéletes az Ő terve.

Láthatjuk, hogy még Jézust is tökéletessé tették azok a dolgok, amelyekkel a Sátán megkísértette, és legyőzte. Az Úr Jézus a Sátántól származó szenvedés által lett tökéletes, amelyet a kereszthalálával legyőzött. (Mert illendő vala, hogy akiért minden és aki által minden, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, az ő idvességök fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. Zsidókhoz írt levél 2:10)

Ha a természetes ember életét nézzük, megfigyelhetjük, hogy egyetlen ember sem születik tökéletesnek, a tökéletességet csak kitartó munkával, kitartással, annak másolásával érhetjük el, aki minden részletében tanít minket. (lásd a zongorista útját a tökéletes zongoristává váláshoz)

A jellemünk tökéletességét csak munkával érhetjük el, ez nem egy olyan állapot, amellyel születünk, vagy amelyet halálunk után kapunk meg.

Ha a gyakorlati élet egyetlen területén sem érheted el a tökéletességet pusztán tanulással, anélkül, hogy gyakorolnád azt, amit tanulsz, mennyivel inkább nem érheted el az Isten gyermekének létéhez szükséges tökéletességet szellemi, passzív hittel, amelyet a Szentírás az ördögök hitéhez hasonlít (Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek. Akarod-é pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül megholt? Jak 2:19-20)

Amikor a gazdag ifjú megkérdezte Jézustól, hogy mit kell tennie ahhoz, hogy örök életet nyerjen, azt látjuk, hogy Jézus válaszol a kérdésére, és az örök élet elnyerését a tökéletesség állapotától teszi függővé, amelyet el kell érnie.

Jézus határozottan válaszolt neki: "Ha tökéletes akarsz lenni". ... jöjj és kövess engem." (Máté 19:2). Vagyis hagyd ott az élet gondjait, gyere és élj úgy, ahogyan én élek, tanulj tőlem, kövess engem mindenben, és tökéletes leszel, és így öröklöd az örök életet.

Nem lehet tökéletes zongoristává válni pusztán a kották elméletének tanulmányozásával, a tanár utánzása nélkül, és anélkül, hogy életünk nagy részét a gyakorlásnak szentelnénk. Ugyanígy a hit, hogy olyanok lehessünk, mint Ő, csak gyakorlással, a hit cselekedeteivel tökéletesedhet. (Látod, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit. Jakab 2:22)

A szellemi dolgokban, hogy tökéletesítsd a jellemedet, hogy olyan tökéletessé válj, mint amilyen a Mennyei Atya tökéletes, hinned kell abban, hogy képes vagy rá, aztán dolgoznod kell, utánozva vagy lemásolva a Mestert mindenben, amit Ő tesz, és időt kell adnod az életedből, hogy gyakorlatilag az Ő tanításai szerint élj, a legapróbb részletekig. (gondoljunk csak bele, hány órát dolgozik egy zongorista naponta, hogy tökéletes legyen)

Könnyű belátni, hogy ha az ember a teremtéskor tökéletes lett volna, mint az, aki teremtette, akkor nem lenne szükség arra, hogy a földön a Sátán jelenlétébe helyezzék, hanem közvetlenül a mennyben, Isten jelenlétében lakna.

De ahhoz, hogy elérjük Krisztus teljessége termetének magasságát, kitartó munkát kell végezni, mint a Mestert másoló tanítványnak. Csak így lehet elérni a tökéletesség állapotát, amelyet az Isten Országának mércéje megkövetel.

Az Isten által megkövetelt tökéletesség nem a zenében, a festészetben vagy a vízen járásban rejlik, hanem a türelemben, a kedvességben, a szelídségben, a szeretetben... és ezt csak az Ő iskolájában, az Ő követésével, az Ő példáján keresztül érhetjük el.

Isten munkája csak úgy fejeződik be, ahogy az Úr Jézusban történt, a ránk törő megpróbáltatások legyőzésével. (Teljes örömnek tartsátok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet

legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül. Jak 1:2-4)

Jellemünk tökéletességét nem pusztán a keresztáldozatba vetett hit által érjük el, hanem valódi erőfeszítéssel és küzdelemmel a Sátántól jövő kísértésekben, amelyeket Isten a növekedésünk érdekében enged meg nekünk.

Ahhoz, hogy az ember képes legyen legyőzni ezeket a megpróbáltatásokat, Isten a társa, aki hűséges, és aki nem engedi, hogy az emberre olyan megpróbáltatás jöjjön, amely meghaladja az erejét. (Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek. 1 Korinthus 10:13).

Könnyű belátni, hogy a szelídséget vagy kitartást csak munkával, kitartással lehet elérni... az Úr Jézust tekintve példaképünknek. (Tanuljatok tőlem, mert szelíd és alázatos szívű vagyok. Máté 11:29)

Senki sem születik újjá türelemmel, szelídséggel, szeretettel. Ezeket az ajándékokat Isten emberekkel végzett munkája révén kell megszerezni. Ebben a szolgálatban ott van Krisztus iskolája, amelyben az Ige velünk együtt munkálkodik, a Szent Lélek ösztönöz és vezet minket, Krisztus teste, amely az Egyház, és a mi munkánk az Igének való engedelmességben.

Isten képmásának formálása bennünk

Milyen rendkívüli tervet készíthetett Isten! Micsoda kegyelemmel rendelkezünk ahhoz, hogy az Ő műhelyében tanítványokként dolgozhassunk Vele, hogy minden tekintetben növekedjünk, amíg el nem érjük Krisztus teljességének állapotát.

Mivel az a terve, hogy mi az Ő Fiának képmására hasonlítsunk, és minden ennek a nagyszerű tervnek van alárendelve, Isten elküldte Fiát, aki viszont elküldte tanítványait, hogy leírják nekünk, hogyan néz ki Ő, mert csak ha ismerjük az Ő vonásait, akkor leszünk képesek az Ő képmására mintázni magunkat. (Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok

az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy Ő legyen elsőszülött sok atyafi között. Róma 8:28-29)

Ahogyan a világon egyetlen szobrász sem tudja megformálni egy ember arcát, bármilyen tehetséges is, ha nem látta az arcvonásait, úgy senki sem lesz képes Krisztus képmásának megalkotásán dolgozni, ha nem ismeri az Ő képének vonásait. Ezen a világon senki sem tudja elképzelni, hogy egy szobrász képes Néró arcát reprodukálni, ha soha nem látta Nérót.

A szobrász, aki szobrot készít, mindig annak az arcát veszi mintául, akit kőbe fog formázni. A műtermében ott van a modell képe, amelyet meg kell néznie, és nagy gonddal reprodukálja minden egyes vonását, amíg a kő fel nem veszi a modell alakját.

Isten munkája velünk is hasonló. Újjászületésünk pillanatától kezdve a Szent Lélek, mint egy szobrász, dolgozik velünk, és lépésről lépésre alakít át minket Krisztus képmására.

Kezdetben az Ő képmását találjuk meg Isten magjában, amelyet belénk vetett, amely Isten genetikai kódjával rendelkezik, és velünk együtt dolgozik ebben az átalakulásban.

Ehhez ad nekünk egy modellt, Isten képmását, amelyet mint tükörben nézhetünk, ahogy a Szentírás mondja. Ezután a Szent Lélek vezetése alatt dolgozunk, lépésről lépésre, amíg el nem érjük Krisztus képmását; amíg minden vonása be nem nyomódik a szívünkbe.

Úgy nézünk, mint egy tükörbe, amelyben az Úr minden vonását látjuk, és addig csiszolódunk, amíg nem lesz többé különbség köztünk és a Modellünk között. (Mi pedig az Úrnak dicsségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől. 2 Kor 3,18).

Az Úr külső arca nem látható, de a belső arca látható, hogy milyen a szíve, mi van a szívében, és ezt a szívünk szemével láthatjuk. (Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek Lelkét az Ő megismerésében; …És világosítsa meg értelmetek szemeit. Efézus 1:17-18)

Van a szívnek egy belső része, amelyben olyanok lehetünk, mint Isten, amit csak a szív szemével lehet látni, de a legtöbben figyelmen kívül hagyják.

(Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. Máté 13:15)

Amikor Mózes meg akarta ismerni Őt, nem azt kérte, hogy lássa a külső megjelenését, hanem azt kérte, hogy mutassa meg az Ő útjait, az Ő létmódját, vagyis a szívének jellemzőit. (Most azért ha kedvet találtam szemeid elott, mutasd meg nékem a te útadat, hogy ismerjelek meg téged, hogy kedvet találhassak előtted..... 2Mózes 33:13)

Ezért Isten feltárta előtte szívének rejtett arcát, azaz szívének vonásait vagy tulajdonságait. (Isten kegyelmes és irgalmas, késedelmes a haragra, tele jósággal és hűséggel. 2Mózes 34:6; Az Úr hosszútűrő. Zsoltárok 145:8; Isten a szeretet. 1 János 4:16; Ő hűséges és igazságos Isten, Ő igaz és tiszta. 5Mózes 32:4)

Amikor Isten azt mondja nekünk, hogy az Ő képmásának létre kell jönnie bennünk, akkor valójában azt mondja, hogy a szívünknek meg kell változnia, olyanná kell válnia, mint amilyen az Ő szíve, az Ő saját képmásának/szívének tulajdonságainak kell belénk vésődnie.

Amikor szívünk szemével nézzük, mint egy tükörben, látnunk kell az Ő szívének vonásait, és engednünk kell, hogy az Ő vonásai szerint formálódjunk és alakítsuk magunkat, hogy a Lélek munkájának végén a mi szívünk olyan legyen, mint az övé. (Az Úr a saját szíve szerint való embert választott... 1Sámuel 13:14).

Azon munkálkodik, hogy helyreállítsa bennünk az Ő képmását, és a Szent Lélek által vezet minket, hogy felvegyük az Ő öltözetét, ami a Lélek velünk végzett munkájának gyümölcse lesz. (Mint Isten választottai... öltözzetek fel irgalommal teli szívvel, kedvességgel, alázattal, szelídséggel, türelemmel. Kolossé 3:12)

Az evangéliumban megtaláljuk Jézus szívének azon vonásait, amelyekkel minden embert magához vonz. (És amikor felemelkedem a földről, minden embert magamhoz vonzok. János 12:32)

Azonban láthatjuk, hogy a Sátán elvakította a legtöbb ember szívének szemét, hogy ne lássák Krisztus szépségének ragyogó evangéliumát, aki

Isten képmása, hogy ne lássák a tükörben azt a Mintát, amely után meg kellene változniuk. (Ha mégis leplezett a mi evangyéliomunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: Akikben e világ Istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangyéliomának világosságát, aki az Isten képe. . 2 Kor. 4:3)

Nagyon sokan közülünk nem látják Krisztus képét, és csak néhány dolgot tudnak az Úr Jézusról.

Sokan tudják, hogy az Úr Jézus milyen gyógyításokat végzett, tudnak a keresztáldozatáról, tudják, hogy hol járt, milyen csodákat tett, mikor és hol imádkozott, és ez minden, amit az Úr Jézusról tudnak, de azt, ami lényeges, és amit az üdvösségükhöz tudniuk kell, azt nem tudják.

Meg kell értenünk, hogy nem leszünk képesek olyanok lenni, mint Ő, ha nem törekszünk arra, hogy felfedezzük az Ő szívének (útjainak) szépségét, és nem vágyunk arra, hogy olyan szívünk legyen, mint az övé. (Mutasd meg nekem a te utaidat, akkor megismerlek téged... 2Mózes 33:13.)

A kérdés, amit mindannyiunknak fel kell tennünk magunknak, a következő: Mi késztethet arra, hogy tükörbe nézzek, és a Szent Lélekkel együttműködve az Úr képét hozzam ki magamból? Van valami különleges? A pokoltól való félelem? Az az ígéret, hogy a Mennyországba visz minket? Vagy az Ő szívének szépsége?

Szívének szépségétől vonzódva

Könnyen észrevehetjük, hogy egy jelölt megválasztásáért folytatott választási kampányban azok, akik őt népszerűsítik, a legragyogóbb pózokban mutatják be őt, hogy meggyőzzék az embereket arról, hogy őt válasszák meg. Teszik ezt óriásplakátokon, rádióban, televízióban...

A jelölt a legmeggyőzőbb ajánlatokat tartalmazó beszédeket fogalmazza meg, hogy minél több embert rávegyen arra, hogy őt válassza.

Ez azért van így, mert megkülönböztető képességgel, a választás képességével lettünk megteremtve. Amikor sokat csodálunk valamit, az kiváltja bennünk a cselekvés, a döntés vágyát.

Egyetlen választási kampányban induló jelölt sem fog fenyegetésekkel felszólítani bennünket, hogy válasszuk meg, mert senki sem fogja őt értékelni

és megválasztani. Ha az embereket vonzzák egy olyan jelölt ajánlatai, aki nagyon meggyőző, és hisznek abban, hogy őszintén tartja magát ahhoz, amit ígér, akkor ennek megfelelően fognak cselekedni, értékelni fogják őt, és őt választják a többiek helyett.

Ha a jelöltnek az ajánlatai mellett kedves életmódja is van, még ha nem is szólít fel senkit az életmódja utánzására, akkor is lesznek olyanok, akik csodálatból utánozni akarják őt.

Így lettünk teremtve, ezzel a képességgel. Amikor vonzódunk valakihez, csodáljuk őt, és hajlandóak vagyunk támogatni, és ha teljes szívünkből csodáljuk őt, akkor lesznek közöttünk olyanok, akik olyanok akarnak lenni, mint ez a személy. (A fiataloknál megfigyelhető ez a vágy, hogy utánozzanak, hogy hasonlítsanak valamilyen zenei vagy filmsztárra, öltözködésben, beszédben...).

Amikor a lélek üdvösségéről van szó, a dolgok hasonlóak. Isten arra használja hírnökeit, hogy bemutassa nekünk az életünkre vonatkozó tervét, hogy meggyőzzön minket arról, hogy az Ő üdvösséges ajánlatát válasszuk.

Annak érdekében, hogy az emberek a jelöltet válasszák, különböző előnyöket ígér nekik, anélkül, hogy azt kérné tőlük, hogy olyanok legyenek, mint ő, és úgy éljenek, mint ő. Az Úr Jézus azonban amellett, hogy örök életet ígér nekünk, azt a lehetőséget is felajánlja, hogy olyanok legyünk, mint ő, hogy vele együtt járjunk az ő útján, és tökéletes életet éljünk.

Nemcsak arra hív minket, hogy értékeljük Őt azért, amit értünk tett, hanem arra is, hogy olyanok legyünk, mint Ő. Arra hív minket, hogy szeressük meg Őt, és ezért megmutatja nekünk jellemének szépségét, amely tökéletes (Amikor felemelkedem a földről, magamhoz vonzok minden embert. János 12:32)

Isten nem azért hív minket, hogy értékeljük Őt, mert örökkévaló királyságot kínál nekünk arany utcákkal, mert megment minket a pokoltól, mert ettől még nem fogunk beleszeretni, vagy követni akarni Őt, hogy olyanok legyünk, mint Ő.

Megmutatja nekünk az Ő útjait, amelyek egyenesek, feltárja előttünk ragyogó szépségét, hogy vonzódjunk hozzá, hogy csodálattal töltsön el

bennünket, hogy szeretetet váltson ki bennünk. (Minden útja helyes. 5Mózes 32:4)

Csak így tudjuk Őt teljes szívünkből szeretni. Csak akkor fogunk vágyakozni, hogy az Ő útján járjunk, és rendelkezzünk azzal a szépséggel, amivel Ő rendelkezik. (Az Istenek Istene, az Úr szól, és hívja a földet a nap keltétől lenyugtáig. A Sionról, a melynek szépsége tökéletes, fényeskedik Isten. Zsoltárok 50:1, 2)

Ezért teremtésének koronája iránti szeretetében Isten arra használja hírnökeit, hogy az Úr Jézusról beszéljenek nekünk, hogy megmutassák nekünk szívének jellemvonásait. Arra használja tanítványait, hogy leírják nekünk Isten orcáját, hogy megmutassák szívének szépségét, és hogy tökéletes szépségével magához vonzzon minket.

Senkit sem vonzhat az Ő szépsége, hacsak nem hallott Róla és nem látja a szívének vonásait, hacsak nem ismeri az Ő útjait, az Ő létmódját. (És hogyan fognak hinni abban, akiről nem hallottak? És hogyan fognak hallani Róla prédikátor nélkül. Róma 10:14; Senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya nem vonzza. János 6:44)

Ha vonz minket az Ő jellemének szépsége, amely tökéletes, csodálni fogjuk Őt, és teljes szívünkből szeretni fogjuk; csak akkor fog bennünk felébredni a vágy, hogy ugyanazokkal a jellemvonásokkal rendelkezzünk, mint Ő. (Kényszerítlek titeket, Jeruzsálemnek leányai, miért költenétek és miért serkentenétek fel a szerelmet, mígnem ő akarja. Énekek éneke 8:4)

Ha csak azért hívtak minket megtérésre, hogy ne kerüljünk a pokolba, és járjunk arany utcákon, anélkül, hogy megmutatták volna nekünk az Úr szívének szépségét, ha nem mutatták meg nekünk, hogy az Ő célja az, hogy az Ő jellemvonásai legyenek bennünk, akkor óvatosnak kell lennünk, mert azok, akik ezt az üzenetet mutatták nekünk, hamis, hiányos evangéliumot hoztak nekünk. Nem Isten küldte őket. Ha ilyen evangéliumot kaptunk, akkor a Sátán megtévesztett minket.

Valljuk be őszintén: milyen evangéliumot hoztak nekünk? Voltak emberek, akik azt prédikálták nekünk, hogy ha nem térünk meg, örök pokolra jutunk? Megtanítottak minket arra, hogy értékeljük Őt, hogy csak azért legyünk hálásak, amit értünk tett a kereszten?

Vagy Isten hírnökei voltak, akik megmutatták nekünk Isten szívének szépségét? Vonzódtam-e az Ő jellemvonásaihoz? Felébredt-e bennünk a szeretet, és vágytunk-e arra, hogy ugyanazokkal a gyönyörű vonásokkal rendelkezzünk, mint Ő?

Isten minden szépségével vonz minket, és szívének minden szépségét elénk tárja. Ahogy Mózesnek megmutatta szívének szépségét, úgy fogja megmutatni nekünk is. (Minden szépségét eléd tárja. 2Móz 33,17) Azért teszi ezt, hogy beleszeressünk szívének vonásaiba, hogy felébredjen bennünk a szeretet.

Dávid égő vágya (ami az Úr minden szerelmesének kell, hogy legyen) az volt, hogy egész életében az Úr házában lakjon, hogy szemlélje az Úr szépségét. (Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az ő templomában. 27:4)

Ha a pokoltól való félelemből jövünk Istenhez, akkor nem kaptuk meg az evangélium fényességét, Krisztus dicsőségét, aki Isten képmása. (Ha mégis leplezett a mi evangyéliomunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: Akikben e világ Istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangyéliomának világosságát, aki az Isten képe. 2 Korinthus 4:3-4)

Az evangélium minden tanítása (parancsolata) az Úr Jézus egy-egy vonását rejti, az Ő jellemének tökéletes szépségét rejti magában.

Ha az Ő útjait, parancsolatait nézzük, akkor valójában Krisztus szépségét nézzük, aki Isten képmása. Az Ő parancsolatainak örömet kell okozniuk nekünk, mert Őt képviselik. (Örülök a te parancsolataidban, mert szeretem azokat. Zsoltárok 119:47; A te parancsolataid az én örömöm. Zsoltárok 119:143)

Ezért mondja az Úr Jézus: "Aki szeret engem, megtartja parancsolataimat..." (Jn 14,15), vagyis aki szeret engem, az szereti parancsaimat, és örömét leli bennük, mert parancsaim kifejezik jellememet, megmutatják, milyen vagyok.

Senki sem lesz képes csodálni és szeretni Őt teljes szívéből, mert fél az örök pokolbüntetéstől, hanem csak akkor, ha az Úr kisugárzása, az Ő

Igéjének kisugárzása vonzza. Csak így váltható ki az a szenvedélyes vágy, hogy olyanok legyünk, mint Ő. Csak így érhetjük el azt a célt, amelyre teremtettünk, hogy olyanok legyünk, mint az Úr Jézus, a mi Vőlegényünk.

Csak ha valóban vonzódunk az Úr szívének szépségéhez, akkor fogunk arra késztetni, hogy utánozzuk Őt, és vágyunk arra, hogy ugyanolyan szívünk legyen, mint az övé.

Ha valaki megmutatja nekünk az Úr szépségét, és mi vonzódni fogunk hozzá, az eredmény a szeretet lesz. A mi kapcsolatunknak szemléltetésképpen két jegyespár kapcsolatához kell hasonlítania, akik vonzódnak egymáshoz, ahol teljes szívből jövő szeretet van.

Ha csodáljuk Jézus vonásainak szépségét, és vonzódunk hozzá, akkor mi is vágyni fogunk rá, és ez a kiindulópont. (Szívből kérlek titeket, Jeruzsálem leányai, ha megtaláljátok az én szerelmemet, mit mondtok neki?.... Hogy beteg vagyok a szerelemtől! Énekek éneke 5:8)

A szerelmes ember mindig gyönyörködik azokban a szavakban, amelyeket az mond, akit csodál és szeret. (az én lelkem megindult az ő beszédén. Énekek éneke 5:6; És gyönyörködöm a te parancsolataidban, a melyeket szeretek. Zsoltárok 119:47; Elfogyatkozik az én lelkem, a te ítéleteid után való szüntelen vágyódás miatt. Zsoltárok 119:20)

Ha nem itt kezdtük el, ha nem vonzódunk az Ő szívének szépségéhez, ha nem az Ő parancsolatai és útjai a mi örömünk, akkor az új élet nem kezdődött el. (Senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya nem vonzza őt. János 6:44.)

Felesége elkészítette magát

Az Úr Jézussal való kapcsolatunkban a Szentírás sokféle szerepben lát minket. Tanítványokként, szolgákként, az Úr testvéreiként és jegyeseiként látnak bennünket. Ő a mi jegyesünk, és mi az Ő jegyesei vagyunk! Tegyük fel magunknak a kérdést: Milyen kapcsolat kell, hogy legyen két jegyes között? (Eljegyeztelek egy férfival, hogy tiszta szűzként mutassalak be Krisztusnak. 2 Korinthus 11:2)

Ez világossá teszi, hogy az Úrral való kapcsolatunknak a csodálat, a szeretet kapcsolatának kell lennie. Az Úr Igéje gyakran beszél arról, hogy

Jézus lesz a vőlegényünk, mi pedig az Ő menyasszonya (felesége). (Jöjj, hadd mutassam meg neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét! Jel 21:9) Az Úr szeret engem, és szeretetében arra hív, hogy lépjek vele szeretetteljes kapcsolatba.

Csak ha felébred bennünk a szeretet az iránt, aki szebb mindannál, aki a mennyben és a földön létezik, csak akkor lép velünk kapcsolatba az Úr. (Kényszerítlek titeket, Jeruzsálemnek leányai, miért költenétek és miért serkentenétek fel a szerelmet, mígnem ő akarja. Énekek éneke 8:4)

Eljön hozzám, és megmutatja nekem az Ő szépségét, az Ő útjainak szépségét, és addig türelmes velem, amíg fel nem ébred bennem az Ő és az Ő útjai iránti szeretet. Amikor ez részemről megtörténik, Ő kapcsolatba lép velem, és szövetséget köt velem, hogy az Övé legyek.

Ez nem egy olyan szövetség, mint az üzleti kapcsolatokban, hanem a házasság, a szeretet szövetsége. (Akkor elmenék melletted, és látálak, és ímé a te korod a szerelem kora vala, és kiterjesztém fölötted szárnyamat s befödözém mezítelenségedet, és megesküvém néked s frigyre léptem veled; azt mondja az Úr Isten, és lettél az enyém! Ezékiel 16:8; Így szól az Úr: ...Örök szeretettel szeretlek benneteket, ezért megtartom jóságomat irántatok! Jeremiás 31:3)

Isten ismeri az ember szívét. Ő tudja, mikor vonzódunk az Ő szépségéhez, Ő tudja, mikor van áhítat, mikor jön a szeretet teljes szívből, és mikor kész a szívem követni Őt. Csak ekkor történik meg a közte és köztem lévő szövetség. (Ha szerettek engem, megtartsátok parancsolataimat. János 14:15.)

Az Úr Jézus szíve szépségének fel kell ébresztenie bennünk azt, amit Shulammitában, az ő szerelmének szépségét, hogy megszülessen bennünk a lángoló vágy, hogy teljes szívünkből, teljes lelkünkből, teljes erőnkből és teljes elménkből szeressük Őt. (Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, oh asszonyoknak szépe? Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, hogy minket ilyen igen kényszerítesz? Az én szerelmesem fejér és piros, tízezer közül is kitetszik. Az ő feje, mint a választott drága megtisztított arany; fodor haja fekete, mint a hollónak. Az ő szemei mint a vízfolyás mellett való galambok, melyek tejben fürödnek, szép teljesen helyheztettek.

Az ő orcája hasonlatos a drága füveknek táblájához, amelyeknek illatos plántákat nevelnek; az ő ajkai liliomok, melyekről csepegő mirha foly. Az ő kezei aranyhengerek; melyek befoglaltattak topázba; az ő teste elefántcsontból való mű, zafirokkal megrakva. Az ő szárai márványoszlopok; melyek tiszta arany talpakra fundáltattak; az ő tekinteti, mint a Libánus; tetszetes mint a czédrusfa. Az ő íny̌e édességek, és ő mindenestől fogva kívánatos! Ez az én szerelmesem, és ez az én barátom, oh Jeruzsálemnek leányai! (Énekek éneke 5:9-16)

Olyan ez, mint egy fiatal férfi és egy fiatal nő közötti eljegyzési kapcsolat, amelyet csak a kölcsönös csodálat, a teljes szívből jövő szeretet miatt lehet megkötni. A pokoltól való félelem vagy a mennyország felajánlása kizárt.

Ő csak akkor lép velünk ebbe a szeretetkapcsolatba, ha vonz minket az Ő szépsége, ha teljes szívünkből szeretjük Őt. (Aki inkább szereti atyját és anyját, hogynem engemet, nem méltó én hozzám; és aki inkább szereti fiát és leányát, hogynem engemet, nem méltó én hozzám. Máté 10:37)

Ez kell, hogy legyen életünk egyetlen célja, hogy megéljük ezt a szeretetteljes kapcsolatot, és menyasszonyként felkészüljünk a Vőlegényhez való menyegzőnkre. (Eljött a Bárány menyegzője, menyasszonya elkészült, Jelenések 19:7).

Arra kaptunk elhívást, hogy a Vőlegényünkkel és az Ő Atyjával lakjunk! Mert Ő mindenben engedelmeskedett az Atyának, és az Ő feleségének is mindenben engedelmeskednie kell Neki. Csak akkor fog az Atya és a Fiú együtt lakni velem. (Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. János 14:23)

Felesége felkészült, hasonlóvá vált hozzá, vagyis az Ő iskolájában volt, az Ő igaz útjain járt, és megtanult istenfélő lenni, engedelmeskedni Neki, ahogyan Ő is engedelmeskedett az Atyának. A megpróbáltatások révén, amelyeken keresztülment, elérte férje nagyságát. Tökéletes lett, ahogyan a Vőlegénye is tökéletes lett. Ha Ő tökéletes, akkor neki is tökéletesnek kell lennie!

Tegyük fel magunknak a kérdést: Lehet-e harmónia Isten Országában, ha a Fiú pontosan engedelmeskedik az Atyának, de a felesége nem engedelmeskedik neki? Lehetséges lenne?

Az Úr Jézus szépsége

Lényeges, hogy megismerjük az Úr szívének jellemzőit, az Ő létmódját, az Ő útjait, azt a tökéletes szépséget, amellyel Jézus rendelkezik. (Megismerni... Krisztust, akiben a bölcsesség és a tudás minden kincse el van rejtve. Kol. 2:2)

Létfontosságú, hogy megismerjük az Ő szívét, mert olyanná kell válnunk, mint Ő, mert fel kell nőnünk az Ő teljessége termetének magasságára.

Isten tervében, amely még az ember létezése előtt készült, előre meg volt írva, hogy az Ő Fia eljön a földre, hogy megmutassa nekünk az Ő útjait, amelyek tökéletesek. (Jó és igaz az Úr, azért útba igazítja a vétkezőket. Zsoltárok 25:8; Isten útjai tökéletesek. Zsoltárok 18:30)

Feltárta tökéletes szépségét, amellyel magához vonz minket, hogy beleszeressünk, és vágyakozzunk arra, hogy olyanok legyünk, mint Ő. (Amikor felemelkedem a földről, minden embert magamhoz vonzok. János 12:32)

Az Úr szívének szépsége és az Ő járásának útja azonban a legtöbb ember szeme elől rejtve van. (Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt. Máté 7:14)

Az, akit a keresztények ma csodálnak, egy másik Jézus. Ma egy másik Jézust és egy másik utat hirdetnek, amelyet a legtöbben szívesen elfogadnak. (Van oly út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak útja. Példabeszédek 16:25.)

Van egy másik Jézus, aki szerintük örül, hogy az emberek megünneplik a születésnapját, egy olyan Jézus, aki hozzájuk hasonlóan nézné a híreket, szappanoperákat, lógna az interneten, a facebookon, menne a tengerpartra pihenni, túl gyorsan vezetne, feketén dolgozna... menne katonának, esküt tenne, haragudna..... (Mert hogyha az, aki jön, más Jézust prédikál, akit nem prédikáltunk, vagy más lelket vesztek, amit nem vettetek, vagy más

evangyéliomot, amit be nem fogadtatok, szépen eltűrnétek! 2 Korinthus 11:4).

Az igazi Jézus az, akit a Szentírás leír. Ő a keskeny úton járt, azon az úton, amelyre ő hív minket. (Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és kövessen engem. Máté 16:24)

Az igaz Jézus szerette az igazságot és gyűlölte a hamisságot. Nem viccelődött, nem nevetett mások viccein, nem használt haszontalan szavakat, nem vitatkozott senkivel.

Egy pillanatig sem élt evilági testiségben. Ez a Jézus arra is hív minket, hogy feszítsük keresztre a földi természetet, és éljünk úgy, ahogyan Ő élt. Az Atyával való kapcsolatában megtagadta önmagát, alázatos volt, haláláig engedelmes szolga lett, jámbor volt, teljes szívéből szerette a mennyei Atyát.

Az igazi Jézus hosszútűrő volt, amikor gúnyolták, tele volt kedvességgel azok iránt, akik keresztre feszítették, tele volt szelídséggel, szerette ellenségeit. (Aki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre. 1 Péter 2:23) .

Úgy kell élnünk, ahogy Jézus élt!

Legtöbbünket arra tanítottak, hogy csodálattal tekintsünk mindarra, amit Jézus tett, az Ő életmódjára. Becsaptak minket, hogy nem leszünk képesek az Ő igazságosságára, türelmére, szelídségére.....

Azt tanítják nekünk, hogy Jézus olyan isteni színvonal szerint élt, amely az emberek számára elérhetetlen, és hogy emiatt nekünk, földieknek megengedettek az emberi gyengeségek. Az a tévhit él bennünk, hogy az üdvösség csak a keresztáldozaton keresztül történő bűnbocsánatban rejlik, és hogy a feltámadáskor az Ő igazságosságát fogják nekünk tulajdonítani.

Ha meg akarjuk tudni, hogyan élt Jézus, akkor csak olyan dolgokat mutatnak nekünk, amelyek az egyszerű ember számára elérhetetlenek. Láthatjuk, hogy járt a vízen, ötezer embert táplált mindössze öt kenyérrel és két hallal, feltámasztott embereket a halálból, megdorgálta a szelet, megparancsolta a tengernek, hogy csendesedjen el..... Mondhatnánk, hogy olyan dolgokat tett, amire egy átlagos ember nem képes.

A Sátán a szolgáin keresztül megtéveszt bennünket, hogy senki sem tud úgy élni, mint Jézus, és hogy ez a hivatás nem nekünk való. A Szentírás szava azonban kategorikusan azt mondja, hogy úgy kell élnünk, ahogyan Jézus élt. Ez egy olyan parancsolat, amelyet mindannyiunknak teljesítenie kell. (Aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell élnie, ahogyan Ő élt. 1 János 2:6)

Az Úr nem arra hív minket, hogy szaporítsuk a kenyereket, vagy járjunk a vízen, vagy támasszunk fel halottakat, vagy más csodás dolgokat. Nem ezekre a dolgokra vagyunk elhívva, hogy olyanok legyünk, mint ő, hanem hogy úgy éljünk, ahogyan ő élt.

Azokban a dolgokban kell élnünk, amelyekben Ő élt, és amelyek minden ember hatalmában állnak; olyan dolgokban, amelyekben mindannyian úgy élhetünk és kell élnünk, ahogyan Jézus élt; mind az újjászületettek, mind a hitben érettek.

Ezek olyan dolgok, amelyeknek az ember nem tulajdonít jelentőséget, de amelyeket az Úr Jézus megélt a Mennyei Atyával való kapcsolatában. Ezeket a dolgokat mindannyiunknak gyakorolnunk kell, a kicsiktől a nagyokig, mivel feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy elérjük Krisztus teljességének a mértékét.

Az önmegtagadás, az alázat, a jámborság, az igazságosság..., amelyben élt, kifejezi jellemének szépségét. Ezekért a dolgokért az emberek megvetették Őt, és nem figyeltek rá. (a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának. János 3:19)

Arra vagyunk hivatottak, hogy csodálattal legyünk tele az Ő életmódja iránt, hogy vonzódjunk Jézus szívének szépségéhez. De nekünk is azon kell dolgoznunk, hogy szívünket az ő szíve szerint alakítsuk át, hogy megtagadjuk magunkat, hogy alázatosak, istenfélők legyünk, hogy szolgákká tegyük magunkat, ahogyan ő tette magát, hogy türelmesek legyünk, amikor gúnyolnak minket, hogy tele legyünk kedvességgel azok iránt, akik üldöznek minket, hogy telve legyünk szelídséggel....

Ha örömünket leljük ezekben a dolgokban, és a gyakorlatba ültetjük őket, akkor ezeken keresztül lépésről lépésre növekedni fogunk, amíg el nem érjük jellemünk tökéletességét.

A Mennyei Atyával való kapcsolatában az "igazi Jézus" megtagadta önmagát, alázatos volt, engedelmes szolgává tette magát mindhalálig, az Úr félelme volt az öröme, istenfélő volt és teljes szívéből szerette a Mennyei Atyát.

Rengeteg ember van, akik értékelik Őt azért, mert táplálta őket, mert meggyógyította őket, de ahogyan az Atyjával való kapcsolatában élt, nem érdekli őket, hogy megismerjék vagy úgy éljenek, ahogyan Ő élt. Mivel a Sátán megtévesztett minket, hogy lehetetlen úgy élni, ahogyan Ő élt, az Úr életének ezeket a vonatkozásait a legtöbbünk nem veszi észre.

De könnyű belátni, hogy ezekben a dolgokban, amelyeket Ő élt, nekünk is élnünk kell. Ha úgy élünk, ahogyan Ő élt, akkor növekedni fogunk Krisztus teljességének nagyságáig.

Önmegtagadás

A Dex szótár szerint: lemondás a személyes érdekekről vagy elképzelésekről.

A mennyei Atyával való kapcsolatában Jézus megüresítette önmagát. (Aki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő. Hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén; És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig. Filippi 2:6-8)

Az önmegtagadás azt jelenti, hogy lemondasz a saját érdekeidről, lemondasz a saját véleményedről, lemondasz a saját akaratodról, lemondasz a saját retorikádról.

Bár Isten Fia volt, Jézusnak nem volt saját véleménye, nem azt tette, amit akart, hanem teljesen alávetette magát Isten akaratának.

Az önmegtagadás definíciója abban az életben található, amelyet Jézus a Mennyei Atyával való kapcsolatában élt. Ha nincs meg bennünk az önmegtagadásnak ez a képe, amit Jézus gyakorolt, akkor nem fogjuk tudni, hogy mit jelent valójában az önmegtagadás. (Bizony, bizony mondom

néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú is cselekszi. János 5:19)

Jézus az Atyával töltött éjszakai ima után választotta ki a 12 tanítványt. De senkit sem választott ki Ő, csak a mennyei Atya. (Mikor velük valék a világon, én megtartám őket a te nevedben; akiket nékem adtál, megőrizém, és senki el nem veszett közülök, csak a veszedelemnek fia, hogy az írás beteljesüljön. János 17:12)

Nem a saját gondolatai szerint cselekedett, hanem engedelmeskedett, és azt tette, amit a mennyei Atya mondott neki. Amikor megmosta a tanítványok lábát, amikor mindenki szolgája volt, amikor megetette a tömeget, teljes engedelmességgel tette azt, amit a mennyei Atya mondott neki.

Sok gyógyítást végzett, de egyetlen gyógyítást sem saját kezdeményezésére, hanem mindet úgy tette, ahogyan az Atya mondta neki. (Én semmit sem cselekedhetem magamtól; amint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét. János 5:30)

Ez az önmegtagadás receptje. Ha csodálni fogjuk Őt azért, ahogyan élt, akkor magunkra vonatkoztatjuk és úgy gyakoroljuk, ahogyan Ő gyakorolta.

Jézus megmutatja nekünk, hogyan élt a földön, megmutatja nekünk szívének ezt a vonását, amely tökéletes szépségű. Ezzel a gyönyörű tulajdonságával vonz minket, hogy mi is teljes szívünkből vágyjunk rá.

Arra kaptunk elhívást, hogy úgy éljünk, ahogyan Ő élt, hogy megtagadjuk magunkat, ahogyan Ő megtagadta önmagát. Ez az igazi élet, amelyre meghívást kaptunk, mert az új élet nem kezdődhet önmegtagadás nélkül.

Az önmegtagadás az Úr Jézus első követelménye, amelyet minden embernek teljesítenie kell, aki új életet akar kezdeni. (Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye fel keresztjét mindennap, és kövessen engem. Lukács 9:23)

Könnyen megállapítható, hogy az önmegtagadás része az üdvösség tervének, amely nélkül nincs újjászületés. Ő így élt, megtagadta önmagát, Ő a mi Vőlegényünk, és ezt kéri tőlünk is.

Vizsgáld meg magad! Megtagadtad magad, lemondtál az emberi értékekről? Teljes mértékben elfogadtad Krisztus tanítását? Mindent újjá tettél? (Mert ha valaki Krisztusban van, az új teremtés. A régi elmúlt; íme, minden újjá lett. 2 Korinthus 5:17)

Az ördög azért jött, hogy a Szentírás bizonyos részeivel megtévessze az embereket, hogy megmutassa, hogy nem lehet úgy élni, ahogy Jézus élt. De megteheted, és ez kötelező az üdvösséghez! (Aki nem veszi fel a keresztjét, és nem jön utánam, az nem méltó hozzám. Máté 10:38)

Jézus így élt, nekünk is így kell élnünk. Könnyen láthatjuk, ha körülnézünk, hogy az önmegtagadás az egyik legmegvetettebb és legelhanyagoltabb dolog. Tegyük fel magunknak a kérdést: Értékeljük-e és vágyunk-e arra, hogy önmegtagadásban éljünk, ahogyan Jézus élt?

Alázat

A Dex szótár szerint: Alázat = alázatos, alárendelt, tisztelettudó magatartás.

A Mennyei Atyával való kapcsolatában Jézus alázatos szívű volt. Ez az Úr Jézus másik jellemvonása, ragyogó szépségű, amellyel magához vonz minket. Ez a dolog kifejezi az Úr Jézus jellemének szépségét, amelybe bele kell szeretnünk, ha arra vágyunk, hogy olyan szelídek legyünk, mint Ő volt (tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Máté 11:29)

Arra vagyunk hivatottak, hogy úgy éljünk, ahogyan Ő élt, hogy szelíden éljünk, ahogyan Jézus élt, egy olyan életet, amelyet a legtöbb keresztény ma megvet és semmibe vesz.

Jézus az alázatosság példaképe számunkra. A Mennyei Atyával való kapcsolatában olyan alázatos szívű volt, hogy az ítéletet elvették tőle. (Az Ő megaláztatásában az Ő ítélete elvétetett. ApCsel 8:33.)

Erre az alázatra, amelyben az ítéletet elveszik tőlünk, mi is meg vagyunk hívva. Ha őszinték vagyunk önmagunkhoz, akkor fel kell ismernünk, hogy ez egy nehéz hivatás, amelyet a legtöbben megvetnek. (És mikor olyan

állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig. Filippi 2:8)

Az alázat és az abszolút engedelmesség magatartását bizonyítja, hogy csak úgy ítélkezett, ahogyan az Atyától hallotta, nem az ő akaratát, hanem csakis Isten akaratát akarta teljesíteni - így élt Jézus. (Én semmit sem cselekedhetem magamtól; amint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét János 5:30).

Annyira megalázta magát, hogy haláláig engedelmes lett. (Aki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre. 1 Péter 2:23)

Kérdezzük meg magunktól: szeretjük-e ezt a Jézust, aki ilyen alázatosan viselkedik az Atyjával szemben? Szeretjük-e ezt a Jézust, aki mindenben engedelmeskedett az Atyának? Szeretnénk-e egy ilyen Ember felesége lenni, akinek nincs saját véleménye, hanem csak azt teszi, amit az Atyja mond neki? Szeretjük-e ezt a jellemvonást teljes szívünkből, hogy olyanok akarunk lenni, mint Ő, úgy élni, ahogyan Ő élt? (Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt. 1 Péter 5:6.)

Vizsgáld meg magad! Alázatosan élsz az Istennel való kapcsolatodban? Alázatos és engedelmes vagy mindenben, ahogyan Jézus élt?

Istenfélelem

A Dex szerint: Istenfélő =Az, aki szigorúan tisztel...; tiszteletteljes és csodáló magatartás valaki iránt.

Jézus egy másik jellemvonása, amely tökéletes szépségű, az istenfélelem. A Szentírás Igéje azt mondja nekünk, hogy a Mennyei Atyának engedelmeskedett Jézus az Ő istenfélelme miatt. (Zsidók 5:7)

Az Úr Jézus csodálta és teljes szívéből szerette a Mennyei Atyát, és szigorúan megtartotta minden szavát, ez az igazi istenfélelem. Erre vagyunk hivatottak, hogy olyan istenfélőek legyünk, mint Jézus volt, ne csak az istenfélelem egy formája. (Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú is cselekszi. János 5:19)

Meg kell értenünk, hogy csak akkor érhetjük el jellemünk tökéletességét, ha teljes engedelmességgel élünk az Ország törvényei iránt, amelyek hibátlanok/tökéletesek, ahogyan Jézus élt.

Az Úr Jézus azért jött a földre, hogy megtanítson minket az istenfélelemre, ami a csodálat és a szigorú engedelmesség. (Ha valaki másképen tanít, és nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeit és a kegyesség szerint való tudományt, az felfuvalkodott, aki semmit sem ért, hanem vitatkozásokban és szóharcokban szenved, amelyekből származik irigység, viszálykodás, káromlások, rosszakaratú gyanúsítások. 1 Timóteus 6:3-4)

Meg kell tanulnunk, hogy úgy legyünk istenfélők, ahogy Jézus volt, hogy végül mindenben engedelmesek legyünk, ahogy Jézus engedelmeskedett az Atyának.

Az engedelmesség példáját láthatjuk Ábrahámnál, amikor arra kérte, hogy áldozza fel fiát, Izsákot. Nem zúgolódott, nem alkudozott, egyszerűen csak pontosan teljesítette a parancsot. (És monda: Ne nyújtsd ki a te kezedet a gyermekre, és ne bántsd őt: mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek én érettem. 1Mózes 22:12)

Minden embernek át kell esnie az istenfélelem vizsgáján, hogy megmérettessék, és jónak vagy méltatlannak találtassék Isten országára. Az Isten Országában való állampolgárság mindenkit istenfélelemre kötelez, arra kötelezi, hogy csodálja és szigorúan betartsa az Ő parancsolatait. (Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek ígérete. 1 Timóteus 4:8)

Csak az lesz méltó arra, hogy az örökkévalóságban a mennyei országban lakjon, aki eléri a teljes, rendíthetetlen engedelmességnek ezt az istenfélelmét, azt az engedelmességet, amely az Úr Jézust jellemezte, és amely szöges ellentéte Ádám engedetlenségének.

Nem élhetjük egész életünket az istenfélelem egy formája szerint, és nem hihetjük, hogy a végén az irgalomra való hivatkozással bejutunk Isten mennyországába. (Mert az emberek önmaguk szeretői lesznek... csak az istenfélelem formáját viselik, de megtagadják annak erejét. Távozzatok az ilyen emberektől. 2 Timóteus 3:2-5;)

Vizsgáld meg magad! Annyira csodálod Jézus kegyességét, hogy szeretnél te is olyan kegyes lenni, mint Ő?

Szolga alakját vette fel

A Dex szótár szerint: rabszolga, szolga = Minden jogától megfosztott személy, aki egy úr teljes tulajdonában áll... ; Olyan személy, aki vakon és szolgai módon teljesíti egy másik akaratát.

Az Úr Jézus az Isten Fia, de amikor leszállt a földre, a mennyei Atya iránti nagy szeretetből Isten szolgájaként ajánlotta fel magát.

Így élt az Úr Jézus egész földi életében, és arra hív minket, hogy ez a gondolkodás legyen bennünk, ami benne volt (Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is... Aki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő. Hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl,. Filippi 2:5,7)

Ez volt az Úr Jézus. Gondoljunk egy szolgára, egy rabszolgára, aki a gazdájához tartozik. Nincs joga eldönteni, hogy mit tegyen a mester udvarában. Belép a gazdához, és rabszolga lesz, aki csak azt teszi, amit a gazda mond.

Ő Isten Fia, és ezért értékeljük őt; de hogy értékeljünk valakit, aki felajánlja magát rabszolgának, és arra hív minket, hogy ugyanezt a megalázó dolgot tegyük, azt nem sokan értik meg.

Jézus semmit sem tett magától, abszolút semmit. Ez a gondolat volt az Úr Jézusban, és Ő azt kéri tőlünk, hogy mi is így gondolkodjunk.

Jézus annyira csodálta és teljes szívéből szerette a Mennyei Atyát, hogy szolgaként megtartotta Isten Igéjét. Mi is erre kaptunk elhívást: hogy őrizzük Krisztus Igéjét, mint Mestere szolgája.

Ez az egyik legmegvetettebb dolog, ez a legalacsonyabb pozíció, hogy szolgaként ajánlod fel magad valakinek, hogy felhagysz azzal, amit akarsz. Megvetendő, lenézendő. De erre vagyunk elhívva. (Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgáivá lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcsötök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet. Róma 6:22)

Ha már egyszer felajánlottátok magatokat Istennek rabszolgaként... Isten nem partnerként lép velünk kapcsolatba. Ő nem csak azt akarja, hogy hozzuk Neki az adományainkat (ajándékainkat), és ezzel megvegyük a helyünket az

Ő örökkévaló királyságában. Nem, azt akarja, hogy annyira szeressük Őt, hogy önként felajánljuk magunkat rabszolgának. (Véres áldozatot és ételáldozatot nem kedveltél; füleimet fölnyitottad; égőáldozatot és bűnért való áldozatot sem kívántál. Zsoltárok 40:6)

Krisztus szolgái, erre lettünk elhívva, hogy úgy éljünk, ahogyan Ő élt (A ki azt mondja, hogy őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint ő járt. 1János 2:6). Így éltek az Úr tanítványai, így kell élnünk Krisztus szolgáiként. (Pál, Jézus Krisztus szolgája. Róma 1:1; Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola. 2 Péter 1:1)

Csak ha megtaláljuk benne a tökéletes szépség megtestesülését, a drága gyöngyszemet, csak akkor fogjuk Őt teljes szívünkből, teljes elménkből szeretni, csak akkor szabadul fel bennünk a vágy, hogy olyanok legyünk, mint Ő, hogy megtagadjuk önmagunkat, hogy rabszolgának ajánljuk fel magunkat, és csak Tőle tanuljunk.

Csak a teljes szívemből és teljes elmémből fakadó szeretet vezet arra, hogy szabad akaratomból, senki által nem felügyelt rabszolgának ajánljam fel magam. Csak a szolgának a mesterrel szembeni engedelmessége eredményezheti az Úr képmásának lépésről lépésre, minden részletében történő megvalósulását.

Csak akkor, ha az Ő szavai örömöt okoznak nekünk, csak akkor építkezünk engedelmesen a Szentlélek által hozzánk hozott minden részletre, csak akkor fogunk igazán átalakulni. A Lélek csak akkor változtat minket szépségről szépségre az Úr képmására, ha a legapróbb részletekig engedelmeskedünk neki. (Ímé, kívánkozom a te határozataid után; éltess engem a te igazságod által! Zsoltárok 119:40)

Csak akkor, ha az Ő parancsolatai az én örömöm, csak akkor tagadom meg magam, és ajánlom fel magam készségesen az Ő szolgájának. (Gyönyörködöm a te rendeléseidben; a te beszédedről nem feledkezem el. Zsoltárok 119:16)

Nem válhatsz Krisztus szolgájává, amíg az óember meg nem hal, amíg el nem határozod magad, hogy mindenben engedelmeskedni fogsz. (Igaz beszéd ez. Mert ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is. 2 Timóteus 2:11)

Példaképünk, akit mindenben utánoznunk kell, az Úr Jézus. Annyira csodálta és szerette az Atyát, hogy készségesen tette magát mindenben engedelmes szolgává. Szívesen lett szolga, mert az Atya rendelései és parancsai egyaránt örömet okoztak neki. (Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, aki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő. Hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén. Filippi 2:5,7)

Csak azoknak, akik az Úr Jézus iránti szeretetükből önként felajánlják magukat rabszolgának, gyümölcsük a megszentelődés és céljuk az örök élet. (Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgáivá lettetek Pedig az Istennek: megvan a gyümölcsötök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet. Róma 6:22)

Lényeges megérteni, hogy az Úr minden parancsolata, amely szerint élnünk kell, hű képet ad az Ő jelleméről, az Ő életmódjáról; megmutatják nekünk, hogyan élt, megmutatják nekünk az Ő útjait. Minden, abszolút minden parancsolata Őt képviseli.

Ezért nem hanyagolhatunk el egyetlen parancsolatot sem, mert az Úr vonásai az Ő parancsolataiban találhatók meg. Minden tanításában az Úr egy-egy vonása van elrejtve. Ahogyan az emberi embrióban el van rejtve a meg nem született ember minden vonása, úgy az Úr Jézus vonásai is el vannak rejtve Isten magvában. (A mag az Isten Igéje. Lukács 8:11.)

Ha tehát teljes szívemből vágyom arra, hogy az Ő jellemvonásai legyenek bennem, akkor az Ő parancsolatai örömömre lesznek, akkor szeretni fogom őket. Szívesen engedelmeskedem szolgaként minden parancsolatának, és olyan leszek, mint Ő. (Inkább szeretem azért a te parancsolataidat, mint az aranyat, mint a legtisztább aranyat. Zsoltárok 119:127; Szájamat feltátom és lihegek, mert kívánom a te parancsolataidat. Zsoltárok 119:131)

Vizsgáld meg magad! Felajánlottad-e, hogy szolgaként élsz, mindenben engedelmeskedve az Úr Jézusnak, ahogyan Ő tette a mennyei Atyával való kapcsolatában? Az Úr parancsolatai örömet okoznak neked?

Igazságosság

Dex definíció: igazságosság = bűntelen, tiszta, szeplőtelen, feddhetetlen, makulátlan, hibátlan.

Jézus egyik legszebb jellemvonása az igazságosság. Szerette az igazságot és gyűlölte a hamisságot. (Ő... igazságos. 1 János 3:7) A Szentírás az igazságosság királyának nevezi Őt.

Ha teljes szívvel szeretjük az Úr Jézusnak ezt a jellemvonását, amely tökéletes szépségű, akkor éhezni és szomjazni fogunk az Ő igazságosságára, és vágyni fogunk arra, hogy igazságosan éljünk, ahogyan Ő élt (Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságosságra, mert betelnek!). Máté 5:6; Keressétek először az Isten országát és az ő igazságát. Máté 6:33)

Azok, akik újjászülettek és Isten országában vannak, szeretik az igazságot és gyűlölik a hamisságot. Így tehát rendelkezésünkre áll egy egyszerű kritérium, amellyel könnyen ellenőrizhetjük, hogy újjászülettünk-e. (Ha tudjátok, hogy Ő igaz, tudjátok, hogy aki az igazságot cselekszi, az mind tőle született. 1János 2:29).

Az egyik legfontosabb dolog Isten országában az igazságosság/szentség (Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm). Róma 14:17; A te bizonyságaid igen bizonyosak, a te házadat illeti Uram szentség, napok hosszáig! Zsoltárok 93:5)

Isten Országának polgárai nem csalnak, nem alkalmaznak megvesztegetést, nem kívánják vagy sajátítják ki mások dolgait; ha iskolába járnak, nem puskáznak, nem használnak lopott/kalózolt szoftvert a számítógépükön, nem sajátítanak ki és nem használnak olyan dolgokat a munkahelyükről, amelyek nem az övék. Példa: nem használják az autót vagy a cég dolgait személyes használatra (Ne kívánd azt, ami felebarátodé. 5Mózes 5:21).

A Szentírás Igéje figyelmeztet minket, hogy aki nem él igazságosan, az nem Istentől született. (Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő atyjafiát. 1. János 3:10)

Ha eddig nem engedelmeskedtünk az Isten által elrendelt uralomnak, ha nem szeretjük Jézus parancsolatát, amely azt mondja, hogy adjuk meg a

császárnak, ami a császáré, ha nem gyönyörködünk benne, ha kapzsik vagyunk és nem akarunk adót fizetni, ha a feketepiacon dolgozunk, ha kenőpénzt adunk a kórházban és más helyeken, ha a világ TV-internetje a táplálékunk... akkor nem vonz minket Jézus e jellemvonása, és nem akarunk úgy élni, ahogyan Ő élt (Adjátok meg a császárnak, ami a császáré. Máté 22:21).

Vizsgáld meg magad: éhes és szomjas vagy-e arra, hogy mindenben igazságos légy? Szeretnél olyan igazságban élni, mint amilyenben Jézus élt?

Következtetésként könnyen beláthatjuk, hogy ezekben a dolgokban, amelyekben Ő élt, minket is életre hívott, és mi is úgy élhetünk, ahogyan Ő élt. Ha így élünk, akkor a Szent Lélek szépségről szépségre változtat minket az Úr képmására, amíg el nem érjük Krisztus teljességének nagyságát.

Csak ha úgy élünk, ahogyan Ő élt, akkor tudnak belénk ivódni az Ő jellemvonásai, nevezetesen az Ő igazságossága, türelme, jósága, szeretete, irgalmassága...

Krisztus iskolája

Annak érdekében, hogy megtanuljunk úgy élni, ahogyan Jézus élt, és növekedjünk az Ő teljességének nagyságára, Isten az Ő tervében gondoskodott az egyházról, amely Krisztus teste. (Isten a tagokat a testbe helyezte, mindegyiket úgy, ahogyan akarta. 1 Korinthus 12:18).

A Szentírás úgy írja le Krisztus egyházát, mint egy családot, ahol csecsemők, gyermekek és szülők élnek, ahol szoros kapcsolatban élünk egymással, és az Úrhoz hasonlóvá válunk.

Aki Istentől született, az Krisztus családjába és iskolájába kerül, hogy tanítványként növekedjen, amíg el nem éri a nagy ember termetét, az Ő teljessége termetének magasságát. (És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangyélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesbbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. Efézus 4:11-13)

Az egyházban megtanuljuk az önmegtagadást, az alázatot, az istenfélelmet, megtanuljuk magunkat Krisztusnak szolgaként felajánlani, megtanulunk igazságosan élni, ahogyan Ő élt.

Úgy kell élnünk, ahogyan Ő élt, mert csak így fognak ránk nyomot hagyni az Ő jellemvonásai, nevezetesen a türelem, a kedvesség, a szelídség, a szeretet... és ez csak az Ő iskolájában, az Egyházban lehetséges. (Aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell élnie, ahogyan Ő élt. 1 János 2:6)

Ha jobban megnézzük, könnyen észrevehetjük, hogy minden, ami az ember üdvösségével kapcsolatos, az újjászületéstől kezdve egészen addig, amíg elérjük a nagy ember termetét, feltűnően hasonlít ahhoz, amivel még ebben a rövid földi életben is találkozunk.

A születéskor tanúi vagyunk a gyermek születésének, ami nagyon hasonlít ahhoz, amikor újjászületünk Isten országába. (Mert ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok; mert tőlem vagytok a Krisztus Jézusban az evangyéliom által. Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. 1 Korinthus 4:15-16)

A természetes gyermek nem választhatja meg, hogy melyik családban nőjön fel, azok lesznek a családja, akiktől megszületik. A növekedés érdekében a természetes csecsemőt anyatejjel táplálják. Az újszülött számára minden teljesen új. Mindent, amit lát és hall a szüleitől, elsajátít.

Így van ez az újszülött esetében is, aki egy olyan családban van, ahol lelki szülők (Krisztus Teste, azaz az Egyház) táplálják őt lelki tejjel, mint egy csecsemőt. (Én sem szólhattam néktek, atyámfiai, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. 1 Korinthus 3:1).

Mindent, amit lát és hall a szellemi atyáktól, magáévá tesz. (Valamint tudjátok, hogy miként atya az ő gyermekeit, úgy intettünk és buzdítgattunk egyenként mindnyájatokat... 1Thesszalonika 2:11).

Kicsit később a megszületett gyermek az iskolába iratkozik be, majd egy idő után az érettségi következik... Ebben a világban nem tudjuk elképzelni, hogy orvos lehetsz orvosi iskola és tanárok nélkül.

Ugyanennek kell történnie a lelki gyermekkel is. Nem érheted el Krisztus teljes nagyságát anélkül, hogy ne lennél tanítvány az Ő iskolájában. (Mikor

pedig némelyek megkeményíték magokat és nem hivének, gonoszul szólván az Úrnak útáról a sokaság előtt, azoktól eltávozván, elszakasztá a tanítványokat, mindennap egy bizonyos Tirannus oskolájában prédikálván. ApCsel 19:9)

Újjászületést ad nekünk, Szent Lelket ad nekünk, hogy vezessen minket, az Ő iskolájába helyez minket, ahol szellemi szüleink és tanítóink vannak, hogy az Ő Királyságának színvonalára neveljenek minket.

Mindent megadott nekünk, amire szükségünk van ahhoz, hogy elérjük azt a nagyságot, amelyre teremtett minket. (Akiből az egész test, szép renddel egyberakatván és egybeszerkesztetvén az Ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevekedését a maga fölépítésére szeretetben. Efézus 4:16)

A tanítványság eme iskolájának egyetlen célja van, hogy a tanítvány olyan legyen, mint a Mester. Mindannyiunknak ezt az iskolát kell követnünk, amelynek végső célja, hogy elérjük Fiának képmását bennünk. (Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél; hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere. Lukács 6:40)

Isten Fiát a mennyei Atya küldte a földre, hogy megalapítsa Krisztus Testét. Ő a tanítványok iskolájának, az egyháznak az alapítója, amelyet szeretettel gondoz. (ezen a kősziklán építem fel az én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat. Máté 16:18; Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is az egyházat. Efézus 5:29)

Az Úr Jézus tanítványokat hívott el, majd elküldte őket az egész világba, hogy ők viszont másokat tegyenek tanítványokká, és beírják Krisztus iskolájába azt, aki be akar lépni ebbe az iskolába. (Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Máté 28:19-20)

Példát vehetünk az Úr tanítványairól, de különösen Pál apostolról. Egész életét Krisztus egyházának szolgálatának szentelte. Tanítványokat szerzett, akiket azért tanított, hogy tökéletes tanítványokként mutassa be őket Isten

előtt Krisztusban. (A kit mi prédikálunk, intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcseséggel, hogy minden embert tökéletesnek állassunk a Krisztus Jézusban; Amire igyekezem is, tusakodván az Ő ereje szerint, mely én bennem hatalmasan munkálkodik.. Kolossé 1:28-29)

Csak az Ő iskolájában lehet a tanítványok közötti kapcsolatokat az érettséghez és a teljes egységhez igazítani mindenben, olyan egységhez, amely az Ő örökkévaló Királyságában is megtalálható lesz. (Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. János 17:21.)

Isten hasonló módon helyezi el a tagokat Krisztus testében, mint ahogyan az emberi testben is elhelyezi őket; a szív a helyén, a hasnyálmirigy a helyén, a köröm a helyén, mindegyiknek megvan a maga funkciója. (Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindeniket, amint akarta. 1Korinthus 12:18.)

Isten egyetlen tagot sem helyez a testen kívülre, mert a testtől elválasztva nem lehet sem élete, sem növekedése. Vegyük például a veséket, amelyeknek a testen kívül sehol sem lehet életük. Ezek a testben szorosan kapcsolódnak más testrészhez, ahonnan kapják és adják tovább a táplálékot.

Így van ez Krisztus testének tagjaival is. Egyetlen tag sem tud a testtől függetlenül növekedni. (Senki ne fosszon meg a futás jutalmától azzal, hogy megteszi az akaratát..... és ragaszkodjatok a Fejhez, amelyből az egész test, táplálva és jól összekötve, az ízületek és kötések segítségével, az Isten adta növekedést kapja).

Az embernek sok megpróbáltatáson kell keresztülmennie, hogy az iskola végén elsajátítsa az Úr Jézus jellemvonásait, hogy méltónak találtassék arra, hogy Istennel és mindazokkal együtt lakjon, akik elvégezték a tanítványság iskoláját, és akiknek az Ő jellemvonásai be vannak nyomva a jellemükbe.

Példaként a türelmet vesszük. Hogyan érhetjük el, hogy ez a jellemünkbe véződjön?

Először megtanuljuk és elsajátítjuk az Úr tanítását a csalhatatlanságról, majd amikor megpróbáltatások érnek bennünket, a gyakorlatba ültetjük azt azáltal, hogy lelki szüleink nyomdokaiba lépünk, akik szintén Jézus

nyomdokaiba léptek. (És a ki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, engedd oda néki a felsőt is. És aki téged egy mértföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. Máté 5:40-41)

A türelemnek ezen az iskoláján, amely tökéletes munkát végez, mindannyiunknak át kell mennünk, mert csak így érhetjük el jellemünk tökéletességét. (Teljes örömnek tartsátok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül. Jakab 1:2-4)

Azok, akik a szüleink, felügyelik, hogyan alkalmazzuk az Úr tanítását a mindennapi életünkben. Amikor a jogainkat vagy azt, ami a miénk, elveszik, követnünk kell az ő példájukat és az Úr példáját, és úgy kell élnünk, ahogyan Ő élt.

Bár Isten terve annyira világos, mégis a legtöbbünk számára az Egyház, amely Krisztus Teste, nagy titok marad. Sokak számára az Egyház csak az a hely, ahol a hívők összegyűlnek, hogy imádkozzanak. (Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és az egyházról szólok. Efézus 5:32)

Amit ma mindenütt látunk, az alapján láthatjuk, hogy a Sátánnak sikerült eltorzítania a család szerepét, Krisztus Testének jelentőségét. Azzal a hamis tanítással, hogy "az üdvösség csak a bűnök bocsánatát jelenti" (ez a tanítás a vallási szervezetek alapját képezi), megtévesztette az embert, hogy nincs szükség tanítványságra vagy tanítványi iskolára.

Könnyen észrevehetjük, hogy a mai vallási szervezetekben nem létezik a Krisztus-tanítványság, és szinte senki sem hiszi, hogy tanítványként kell élnie ahhoz, hogy elérje Mesterének nagyságát.

E hamis tanítás alapján a Sátánnak sikerült megtévesztenie az embert, hogy az "egyház" csak istentiszteletről és prédikációról szól, prédikációs termekkel berendezett épületekben, amelyeken keresztül az ember csak vallási oktatásban részesül.

Először is azon munkálkodott, hogy a lelki szülőket/pásztorokat, akiknek feladata a gyermekeik nevelése, felváltják a lelkészek/prédikátorok, a csak az istentiszteleti programoknak szentelt lelkészek, akiknek csak az

intézményesített oktatás és a nyáj szétszórt formában tartása a feladatuk, nem pedig a gyermeknevelés (A farkas elragadja és szétszórja őket. János 10:12).

Ily módon az egyház csak a vallásos nevelés központjává vált, így elveszítette célját, és többé nem a szentek növekedésének és tökéletesedésének a helye, amelyre a mennyei hatalmasságok tekintenek és csodálkoznak. (Azért, hogy megismertettessék most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bölcsessége. Amaz örök eleve-elvégezés szerint, amelyet megcselekedett a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. Efézus 3:10-11)

Ha megnézzük a mai vallási szervezeteket, könnyen láthatjuk, hogy a Sátánnak milyen jól sikerült megtévesztenie az emberiséget, mind ezt az intézményesített istentiszteleti és prédikációs rendszert gyakorolják. A katolikusoktól kezdve az ortodoxokon és a lutheránusokon át a neoprotestáns mozgalmakig mind ugyanazt a szervezeti mintát követi, kifejezetten az istentisztelet és az igehirdetés céljára épített épületekkel.

Így bárki, aki a tanítványság gyakorlati életét akarja élni, ami a gyermek és a szülő közötti kapcsolatot feltételezi, abban a nevetséges helyzetben találja magát, hogy nem talál lelki szülőt. Ennek az az oka, hogy a legtöbb mai gyülekezetben teljesen hiányoznak a lelki atyák, mint Pál apostol Timóteus, Titusz és Onesimus számára, akiket prédikáló lelkészek, bizottsági tagok, ifjúsági vezetők helyettesítenek...

A lelki atyák azok, akiket a Szent Lélek arra rendelt/hatalmazott fel, hogy gondoskodjanak a gyermekek neveléséről és gyámságáról (Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.).ApCsel 20:28)

Ennek érdekében a gyerekeknek mindenben engedelmeskedniük kell nekik. (Ugyanígy ti, ifjak, legyetek engedelmesek a véneknek is. 1 Péter 5:5.)

Az engedelmességet úgy írja le számunkra a Szentírás, mint teljes szófogadást, anélkül, hogy jobbra vagy balra fordulnánk. (A törvény szerint cselekedjél, amelyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, amelyet mondanak néked; el ne hajolj attól a mondástól, amelyet tudtul adnak néked, se jobbra, se balra. 5Mózes 17:11)

Ez az egyetlen módja annak, hogy elérjük tökéletességünket, és csak akkor, ha mindenben engedelmeskedünk az idősebbeknek. (Hallgassatok a vénekre, és engedelmeskedjetek nekik, mert ők vigyáznak a lelketekre, mint akiknek számot kell adniuk róla. Zsidók 13:17; Ő adott néhány... pásztorokat és tanítókat a szentek tökéletesedésére. Efézus 4:11, 12)

Jó, ha megértjük a különbséget az oktatás és a szülői felügyelet alatt történő felnövekedés között. A prédikáción keresztül csak tanítást kapunk, nem pedig szülői növekedést.

Láthatjuk, hogy milyen nagy a különbség, ha megnézünk egy árva gyermeket és egy olyan gyermeket, akinek vannak szülei. Mindkettő oktatásban részesül. De egy olyan gyermekben, akinek vannak szülei, a nevelés mellett ott lesznek, hogy a jellemüket építsék, hogy bátorítsák őket a jó dolgokban, és hogy kijavítsák őket abban, amit rosszul csinálnak. De ha egy gyermek árva, és rossz dolgokat tesz, nem lesz senki, aki kijavíthatná.

Jól meg kell értenünk, hogy nem leszünk képesek felnőni Krisztus teljességének termetére, ha nincsenek lelki szüleink. A Szentírás Pál apostolt adja példaként a lelki atyára (lásd Pál Timóteushoz, Tituszhoz és Filemonhoz írt leveleit).

Bár Timóteus és Titus magas szellemi nagyságúak voltak, Pál apostol mégis tanácsot adott nekik, és megparancsolta nekik, hogyan járjanak el a szellemi életben (Ha tízezer tanítótok is lenne Krisztusban, még sincs több atyátok, mert én nemzettelek titeket Krisztusban az evangélium által. A parancs, amit neked adok, fiam, Timóteus... 1 Timóteus 1:18)

Azt tanácsoljuk az olvasónak, hogy ne vágyjon arra, hogy egy intézményesített gyülekezetben legyen, amely csak az istentiszteletet és az igehirdetést gyakorolja, hogy magányos legyen, mint egy árva gyermek, és így elkerülje Krisztus testét, amely jól egymáshoz van kötve és szorosan összetartozik.

Meneküljünk a gyülekezetből, amely nem gyakorolja a gondoskodást és az engedelmességet; amelynek nincsenek lelki szülei. Ott van a Sátán műve, amellyel megtévesztette a vallásos világot; ott nincs Krisztus Teste.

Vágyjunk egy olyan testben lenni, ahol Krisztus egész Igéje beteljesedhet, ahol minden tag beleadja a maga részét, hogy elérjük azt a nagyságot, amelyre teremtettünk, hogy Krisztus képmása belénk ivódjon.

Az Isten tervének meghiúsítására irányuló munka

A történelem során a Sátán mindenféle trükköt bevetett, hogy megakadályozza az embert abban, hogy megértse Isten vele kapcsolatos szándékát. Ahol nem tudta megtéveszteni az embert az engedményekkel vagy a zálogokkal, ott a keresztáldozatba vetett hittel állt elő, hangsúlyozva annak szerepét azzal, hogy megmutatta, hogy ez az egyetlen módja az üdvözülésnek.

Ugyanazon kételyek alapján, amelyekkel Évát a "Tényleg Isten mondta?" kérdéssel megcsalta, felhasználva azt a tényt, hogy ő nem bűntelen, dolgozott és kételyt csempészett az emberek fejébe, meggyőzve őket arról, hogy nem lehetséges elérni Krisztus teljességének nagyságát.

A legtöbb ember szívébe kételyt csempészett azzal, hogy megtévesztette őket, hogy Isten parancsa: "Legyetek tökéletesek" nem teljesíthető. (Ti tehát legyetek tökéletesek, ahogyan mennyei Atyátok tökéletes. Máté 5:48)

Intenzíven dolgozott azon, hogy az ember ne értse meg Isten célját, hogy ne kezdje meg az életét tanítványként Krisztus iskolájában.

Jól tesszük, ha mindannyian feltesszük magunknak a kérdést: van-e bibliai alapja ennek a tanításnak, hogy "az üdvösség a bűnök bocsánatában áll"?

A félrevezetés érdekében a Sátán a Szentírás igazságának csak egy részét használta fel, hogy az evangéliumnak csak egy részét juttassa el az emberhez, ahogyan kétezer évvel ezelőtt is használta, amikor megkísértette Isten Fiát a pusztában. Így hozza el nekünk Isten igazságának egy részét, amelyet az egyetlen igazságként ad nekünk, bízva abban, hogy az ember üdvössége a bűnök bocsánatára korlátozódik.

A Sátán intenzíven dolgozik azon, hogy eltávolítsa Isten tervéből a szentek növekedésének és tökéletesedésének munkáját, megtévesztve az embert, hogy a jellem tökéletessége nem szükséges az üdvösséghez.

Így hagyta az emberekre, hogy még ha szent és tiszta életet élnek is, a tökéletesség nem lehetséges (a bűnt nem lehet legyőzni). Becsapta őket azzal, hogy még ha törekszenek is a megszentelődésre, az talán jutalmat biztosít számukra, de nem teszi őket alkalmassá a Királyságra, mert az ember csak kegyelemből, szellemi hit által, cselekedetek nélkül üdvözülhet. (Efézus 2:8)

Ezzel a hamis tanítással eltörölte a tanítványságot és Krisztus iskolájának (tanításainak) fontosságát, megtévesztve az embert, hogy ezek nem részei az üdvösség tervének. Ezzel arra késztette az embert, hogy figyelmen kívül hagyja Krisztus parancsolatainak és a Lélek megszentelő munkájának fontosságát. (...a Lélek által munkált megszentelődés által. 1 Péter 1:2).

Így ez alatt a 2000 év alatt egész nemzedékeket tévesztett meg azzal, hogy a tökéletesség nem lehetséges azáltal, hogy azt tanította az emberiségnek, hogy az üdvösség a bűnök bocsánatában áll.

Láthatjuk, milyen jól sikerült neki. A legtöbben, akik ma a keresztény nevet viselik, megállnak a nagy ár nélküli üdvösségnél, a "bűnök bocsánatának tanításánál".

Ez látható, ha megnézzük azokat, akik azt hiszik, hogy "újjászülettek", és akiknek csődbe ment a hitéletük. Elismerik, hogy nincs győzelmük a bűn felett, hogy nincs meg bennük a Lélek gyümölcse, és mégis meg vannak győződve arról, hogy Isten kegyelméből üdvösséget kapnak, mert hittek a keresztáldozatban.

A nagy vallási szervezetek- a Sátán birodalma

Ennek a "hamis tanításnak" az alapjain, amely azt állítja az embernek, hogy az üdvösség csak a bűnök bocsánatára korlátozódik, a Sátán a csatlósaival együttműködve egy nagy vallási birodalom létrehozásán fáradozott.

Megalapozta a nagy vallási szervezeteket, amelyek továbbadták ezt a tanítást, és behálózták a tudatlan tömegeket.

Kihasználta az ember hajlamát arra, hogy azt kapja, amit akar, anélkül, hogy az neki sokba kerülne, tudván, hogy könnyen lemond arról az ajánlatról, ami többe kerülne neki. Így hát előállt egy olyan ajánlattal, amely nem kerül

sokba: fizess bűnbocsánatot, adj alamizsnát vagy higgy a keresztáldozatban (amit Jézus fizetett érted), és máris megvan a jegyed a mennybe.

Így a legtöbb ember számára a Sátán ajánlata sokkal vonzóbb, mint Isten ajánlata, amely a földi természet keresztre feszítésébe és a világról való lemondásba kerül. (Szoros a kapu, keskeny az út, amely az életre vezet, és kevesen vannak, akik megtalálják azt. Máté 7:14)

Az ember hajlamai szerint a legtöbbeket az olcsó ajánlat, a "bűnbocsánat tana" befolyásolja, amely lehetővé teszi a széles úton való járást, ezt az Úr Jézus is megerősíti. (Mert tágas a kapu, széles az út, amely a veszedelemre vezet, és sokan vannak, akik azon járnak. Máté 7:13)

Aki hajlandó közelebbről megnézni, az láthatja, hogy a Sátán, mint egy nagy kereskedő, mindent megtett, hogy egy nagy vallási birodalmat hozzon létre, amellyel sötétségben tartja az embereket, hogy az ember ne tudja meg az igazságot Isten tervéről.

Így minden országban olyan vallási szervezeteket helyezett el (mint az áruházláncok), amelyek olcsó jegyeket kínálnak a mennyországba, és sikerült emberek milliárdjait e csapdába ejtenie.

Az ember így tudatlanságból e vallási mozgalmak hálójába kerül, és azáltal, hogy valamelyikhez tartozik, gyakran személyes döntés nélkül, de mivel így született (ortodox, katolikus, református...), egész életében a Sátán alárendeltségében marad.

Ha megnézzük ezeket a mai nagy vallási szervezeteket, amelyeket több száz évvel ezelőtt hoztak létre, könnyen láthatjuk, hogy ez a nagy projekt, amelyen a Sátán dolgozott, sikerrel járt. Egyikük sem foglalta tanításába Isten tökéletességének ezt a tervét, és az ember a Szentírás ismeretének tudatlansága miatt egész életében a pokolba vezető széles úton marad.

Hogy lássuk, milyen nagy a Sátán tévedésének ez a műve, nézzük meg egy kicsit ezt a mindenfelé elterjedt vallási birodalmat.

Az első nagy világméretű szervezet, amelyet a Sátán indított el, a katolicizmus volt (kb. 1,3 milliárd ember van), amely generációkon keresztül emberek tömegeit indoktrinálta azzal a tanítással, hogy a bűnt nem lehet legyőzni, megtévesztette őket, hogy Isten célja csak a bűnök bocsánata, és hogy ezt a bűnbocsánatot fizetve lehet megszerezni.

A Szentíráshoz való hozzáférés korlátozásával, amelyet csak papok olvashattak (csak latinul volt elérhető), a katolicizmus évszázadokon át sűrű sötétségben tartotta az embereket.

Megjegyezhetjük azt is, hogy az ortodoxia (világszerte kb. 280 millióan vannak) több száz éven át ugyanezzel a tanítással oktattatott, miszerint az örök élethez csak a bűnök bocsánatára van szükség, és ezeket a halál után a halottakért mondott imákkal lehet elérni...

Az ortodox egyházban pedig a Szentíráshoz való hozzáférés az átlagember számára korlátozott volt, mivel az évszázadokon át csak szláv nyelven volt elérhető.

A Sátánnak mintegy tizenöt évszázadon keresztül sikerült elrejtenie a Szentírást az emberek szeme elől, és felajánlotta a jegyet, amellyel különösebb költség nélkül be lehet jutni Isten mennyországába, csak szertartásokat kérve, bűnbocsánat, alamizsnát fizetve...

Befejezetlen evangélium- A vándorlás műve!

Ha végigmegyünk a történelmen, láthatjuk, hogy a nyomtatás megjelenésével a Szentírás sok nemzet nyelvén elérhetővé vált. A lehetőséggel az emberek elkezdték kinyitni a szemüket, így a Sátán kénytelen volt más módot találni az emberek megtévesztésére.

Így kénytelen volt a Szentírás szavát használni, amelyet úgy helyezett el, hogy olcsó jegyet biztosítson a mennybe. Egy hiányos evangéliumot hozott az embereknek, amellyel az ortodoxok és katolikusok mellett más tömegeket is sikerült megtévesztenie. Így új tanítások keletkeztek, amelyek mind a bűnbocsánat tanításán alapultak.

Meg kell jegyezni, hogy a Sátán fő célja az volt, hogy minél több vallási mozgalmat hozzon létre, minél több különböző tanítással, hogy a lehető legolcsóbban biztosítsa a mennybe vezető jegyeket, és így minél több embert ejtsen rabul.

Luther úgynevezett reformációja a 16. században az első nagy ajánlat volt, amellyel a tudatlan emberre bízta azt a bizonyosságot, hogy "egyedül hit által" üdvösséget nyerhet. Így az embernek már nem kell fizetnie a

bocsánatokért, a könyörületért, mert valaki más fizetett érte, mégpedig az Úr Jézus.

Ez az "úgynevezett reformáció" volt az alapja a lutheri mozgalom kialakulásának, amely más tömegeket is beavatott a szuverén kegyelem tanításával, megmutatva nekik, hogy Isten célja az, hogy egyedül hit által adjon üdvösséget (ingyenes jegyet a mennybe).

Az embert megtévesztették, hogy az üdvösség csak a bűnök bocsánatában áll, és ezt csak a keresztáldozatba vetett hit által lehet szabadon megszerezni, bűnbocsánat fizetése nélkül, a hit cselekedeteinek szükségessége nélkül.

Ami Isten tervét illeti, hogy eljuttasson minket Krisztus teljességének termetére, a tökéletességre, egy szót sem találunk a hitvallásukban...

Így volt ez a református kálvinista vallási mozgalomban is, amely szintén a szuverén kegyelem, a predestináció tanítását hirdette...

Ha alaposabban tanulmányozzuk a történelmet, láthatjuk, hogy abban az időszakban is voltak olyan emberek, akik gondosan kutatták a Szentírást, és igazi ébredést tapasztaltak.

Megértették Isten tervét, hogy önmegtagadásra és tanítványságra hívja őket, hogy Krisztushoz hasonlóvá váljanak, de életükkel fizettek ezért az elkötelezettségért. A Sátán oroszlánként üvöltött ellenük, és a neki alávetett embereket arra használta fel, hogy kiirtsa őket.

A korabeli források szerint ebben az időszakban több tízezer mártírt gyilkoltak meg kegyetlenül, mind a katolikus egyház, mind az újonnan alakult protestáns egyházak. Mivel felnőttkeresztséget gyakoroltak, akkori ellenségeik az anabaptisták nevet adták nekik.

Aztán, ahogy telt az idő, az ember egyre jobban megismerte a Szentírást, és már nem lehetett olyan könnyen megtéveszteni, ezért a Sátán további adalékokat tett hozzá "egyre változatosabb bibliai tanításokkal", amelyek alapján más vallási szervezetek alakultak.

Mindezek a szervezetek, amelyeknek egymástól "eltérő tanításaik" voltak, nem változtatták meg Sátán eredeti tervét, amellyel megtévesztette a világot. Ezt könnyen észrevehetjük, ha elolvassuk hitvallásaikat. Mindannyian ragaszkodtak a "bűnök bocsánatának tanításához". Egyikük

sem tartalmazza Isten tervét, amelyben előre meg van írva, hogy mindannyian elérjük Krisztus teljességének nagyságát.

Így 1609-ben megjelent egy, a Szentírás igazságához közelebb álló tanítás, amelyet egy új vallási szervezetben (baptista) találunk, amely szintén világméretű (a világon mintegy 100 millióan vannak).

Ez a tanítás új elemet hoz a hitbe, amely az emberi bűnbánat. De a hit még mindig a keresztáldozat elfogadására vagy Isten kegyelmének (csak a kegyelemnek...) elfogadására redukálódik. E tanítással a Sátán elhiteti az emberrel, hogy ha bűnösnek vallja magát, és elfogadja Isten kegyelmét, akkor az üdvösséget ajándékba kapja (egyben ingyenjegyet a mennybe).

Egy részletet közlünk ennek a vallási mozgalomnak a hitvallásából hazánkban. "Az üdvösségről" című fejezetben található, amely elmagyarázza, hogyan érhető el az üdvösség. Hitvallásukban így határozzák meg a hitet: "A hit azt jelenti, hogy a bűnös befogadja az isteni kegyelmet, amelyet Isten Krisztusban kínál fel az üdvösségre és az örök életre".

Hitvallásukban nem említik a tökéletesség tervét, amelyben a tanítványság előre látható, hogy az ember elérje Krisztus nagyságát. Így az embernek megmarad az olcsó kegyelem, a bűnbocsánat ajánlata.

Könnyen belátható, hogy a baptista mozgalom hitvallása a részleges megszentelődésre korlátozódik, a jámborság olyan formájára, amely nem hívja az embert a tanítványság szövetségére, amely a jellem tökéletességéhez vezet.

Ha még távolabbra tekintünk vissza az időben, láthatjuk, hogy ahol a Sátán nem tudott a pomenával, a halottakért való imádsággal, az olcsó kegyelemmel megtéveszteni, ott a Szentírás más szövegeit használta fel.

Annak érdekében, hogy minél több vallási irányzatot bevonjon ajánlatába, Mózes törvényét is felhasználta, különösen a szombat megtartását. A Szentírás bizonyos szövegeit az üdvösséghez kötelezőnek, de nem a krisztusi teljesség elérésére irányulónak hangsúlyozta, és ezzel egy új vallási mozgalmat hozott létre, amelynek fő célja a mózesi törvény megtartása.

Így 1863-ban egy új tanítás született, amely megalapozta az adventista mozgalom kialakulását, amely mindmáig a bűnbocsánat tanításán alapul.

Ha jobban megnézzük, láthatjuk a tanítást, amelyen alapult, ez pedig a mózesi törvény megtartásának fontossága, egy nap... és a próféciák beteljesedésének tanulmányozása.

Ha a hazánkban működő adventista mozgalom hitvallását vesszük alapul, könnyen beláthatjuk, hogy Isten tökéletességre vonatkozó tervét hitvallásuk egyetlen fejezetében sem említik.

A tévedés egy másik műve, amely olcsó üdvösséget kínál, és földi testben élni enged, a "Jehova Tanúi" szervezetben található, egy olyan vallási mozgalomban, amely meg sem közelíti a jellembeli tökéletességet.

Az üdvösség elnyerése a "Jehova" nevének kimondása és a végidőkre vonatkozó próféciák tanulmányozása fontosságáról szóló tanítás fenntartásán múlik. Ami Isten tervét illeti, hogy felemeljen minket Krisztus teljességének nagyságára, egy szót sem találunk a tanításukban.

Fáradhatatlanul és állandóan munkálkodva, a múlt század elején a Sátán egy sokkal jobb ajánlattal jött szembe azokkal, akik nem az üdvösséget tűzték ki célul, hogy meggyőzze az embert arról, hogy az üdvösség biztosítva van.

A Sátán célja ugyanaz volt, mint a kezdetekben, hogy az embert még mindig az olcsó üdvösség tanában tartsa, amely a bűnök bocsánatában áll, távol Isten tervétől, amely biztosítja, hogy mindenki elérje Krisztus nagyságát.

Ezúttal a Szentírás igazságát vette alapul, amely azt mondja, hogy ha a Szent Lélek lakik bennünk, akkor garantált az örök élet (De ha Annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő ti bennetek lakozó Lelke által. Róma 8:11)

Ezt az igazságot kihasználva a Sátán egy új tanítással állt elő, hogy az embernek olyan módot adjon, amellyel elnyerheti a Szent Lelket, és aztán a bizonyosságot, hogy a Lélek élete végéig benne fog lakni, így biztosítva a mennybe vezető jegyét.

A Szentírás néhány versét használta fel, hogy biztosítson bennünket arról, hogy a Szent Lélek akkor is bennünk lakozik, ha az ember nem él igazságban, azaz félelemben és Isten iránti engedelmességben, ahogyan azt az Ige megköveteli.

Ez a tanítás, amely emberek sokasága körében elterjedt, a Szentírás csonka értelmezése arról, hogyan lehet elnyerni a Szent Lelket és a Lélek ajándékait, nevezetesen a nyelveken szólást, a prófétálást és a csodákat.

Hogy összezavarjon, a Sátán a Lukács 11:13-ban szereplő igazságot hangsúlyozta, miszerint Isten azoknak adja a Szent Lelket, akik kérik Őt, és ezzel sokakat megtévesztett, hogy a Szent Lélekkel való keresztséget csak komoly kérésre kapják meg, anélkül, hogy Isten megkövetelné az engedelmességet és Krisztus Igéjének megtartását.

A Szentírás tanítása úgy módosult, hogy biztosít bennünket arról, hogy az egyetlen feltétel, amit Isten megkövetel az embertől a Szent Lélekkel való megkeresztéléshez, az az állhatatosság az imádságban, nem pedig az istenfélő és engedelmes szív.

Másrészt elhallgatta a Szentírás tanítását, amely szerint csak akkor kapjuk meg a Szent Lelket, ha engedelmeskedünk neki és megtartjuk az Igét. (Isten Szentlelket adott azoknak, akik engedelmeskednek neki. ApCsel 5:32; Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ád néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.. János 14:15)

Azért, hogy bizalmat adjon nekünk, hogy miután megkaptuk a Szent Lelket, az életünk hátralévő részében bennünk fog lakozni, a Sátán úgy helyezte el a verseket, hogy a Szent Lélekkel való megkeresztelkedés bizonyítékát a Lélek ajándékához, nevezetesen a nyelveken szóláshoz kötötte.

Ez a tanítás azt állítja, hogy ha valaki a kitartás után nyelveken szól (és ezután egész életében így lesz), akkor megkeresztelkedett a Szent Lélekkel. Aztán amíg megvan ez az ajándék (azaz egész életében), ez garantálja, hogy a Szent Lélek benne lakozik, és így biztosított a jegye a mennybe.

Ezen értelmezés szerint a Szent Lélek keresztségének egyetlen bizonyítéka a nyelveken szólás, a Lélek gyümölcsét figyelmen kívül hagyják. Ez az értelmezés figyelmen kívül hagyja a Szentírás tanítását, amely azt mondja, hogy a gyümölcseikről ismerjük meg őket. (Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Máté 7:20.)

Aki közelebbről megvizsgálja, hogy mi történik valójában, könnyen beláthatja, hogy a Szent Lélek keresztsége utáni imádságban való megállásnak ez a módszere valójában csak a "nyelveken szólás", azaz a mennybe szóló jegy megszerzéséért való imádságban való megállás.

A Sátán meghamisította "ezt az ajándékot", amelyet ha egyszer megszerzett, akkor a megtévesztett ember egész hátralévő életében elkíséri. Annak érdekében, hogy az ember megszerezze a nyelveken szólást, a Sátán egy olyan imamintával jött elébe, amelyet a Szentírás elítél, de amelyet ha használ, akkor "e hamis ajándék" megszerzéséhez vezet.

Ha közelebbről megvizsgáljuk, láthatjuk, hogy a nyelveken szólás befogadására a legtöbbek által használt módszer az ismétlődő szavakat tartalmazó imádságos kitartás (leggyakrabban használt szavak: dicsőség, vér), ezek valójában pogány gyakorlatok, amelyeket az Úr Jézus tilt. (És mikor imádkoztok, ne legyetek sok beszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg. Ne legyetek hát ezekhez hasonlók; mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle. Máté 6:7,8)

A Szentírás ismeretének hiánya miatt a Sátán sokakat megtévesztett azzal, hogy ha kitartanak a nyelveken szólás mellett, akkor az végül megadatik nekik anélkül, hogy Isten arra kérné őket, hogy hagyják el a bűnt. Ezért történt, hogy egyesek hónapokig vagy évekig kitartottak a nyelveken szólás mellett.

Ezzel a tanítással a Sátán ellentmond a Szentírás szavának, amely világosan megmutatja, hogy voltak olyan emberek, mint Kornéliusz, a százados vagy János tanítványai, valamint sokan mások, akik kitartás nélkül kapták meg a Szent Lélek ajándékát.

Könnyen beláthatjuk, hogy ez az értelmezés Istent elfogultá tenné, amennyiben nem mindenkinek adná a Szent Lélek ajándékát, aki fél és engedelmeskedik neki, hanem csak azoknak, akik kitartásukkal kötelezik őt.

A Szentírás világossá teszi, hogy Isten nem elfogult, hanem igazságos mindenben, amit tesz. (Bizonynyal látom, hogy nem személyválogató az Isten; Hanem minden nemzetben kedves ő előtte, a ki őt féli és igazságot

cselekszik. ApCsel 10,34; És a szíveket ismerő Isten bizonyságot tett mellettük, mert adta nékik a Szent Lelket, miként nékünk is. ApCsel 15:8)

Ezzel az értelmezéssel a Sátán figyelmen kívül hagyja a Szentírás egy másik igazságát, amely azt mondja, hogy "mindannyian" meg vagyunk keresztelve Szent Lélekkel, a csecsemőktől a lelki atyákig, hogy egy testet alkossunk a szentek növekedésére és tökéletesedésére, hogy tanítványokként növekedjünk Krisztus testében az Ő teljességének mértékére. (Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. 1 Korinthus 12:13; Efézus 4:11-13)

Ez az új tanítás, amelynek nem célja a jellem tökéletesítése, elképesztően sikeres volt. Ez volt az alap, amelyen egy új vallási mozgalom alakult ki, amely rövid idő alatt hatalmasra nőtt, és jelenleg a katolikusok után a legnagyobb világméretű szervezet.

Megalakulása (1906) óta a kereszténység történetében példátlanul nagy növekedést tapasztalt. Az új ajánlat égisze alatt egy világméretű "szupermarket" jött létre. A statisztikák szerint a világon mintegy 650 millió pünkösdista él, akik közül körülbelül 350 millióan karizmatikusok.

Ez a lenyűgöző számú ember, aki csatlakozott ehhez a vallási mozgalomhoz, szöges ellentétben áll az Úr Jézus szavával, aki azt mondja, hogy kevesen vannak azok, akik a keskeny úton járnak, és hogy az ő nyája kicsi. (Szoros a kapu, keskeny az út, amely az életre vezet, és kevesen vannak, akik megtalálják. Máté 7:14; Ne félj, te kicsiny nyáj... Lukács 12:32)

Ha megvizsgáljuk a pünkösdi mozgalom hitvallását, könnyen észrevehetjük, hogy az a bűnök bocsánatában rejlő üdvösségtanra épül.

Hitvallásukban nem említik a tökéletesség tervét, amelyben a Krisztushoz való tanítványságról rendelkeznek, hogy az ember elérje az Ő teljességének mértékét.

E bibliai tanítás megváltoztatásával a Sátán emberek százmillióit tévesztette meg, hogy ha nyelveken szólnak, akkor a Szent Lélek lakozik bennük, és így a zsebükben van a jegy a mennybe.

Így az ember megtéveszti magát, hogy többé nem kell tanítványi életet élnie, és nem kell úgy élnie, ahogyan az Ő Mestere élt, ahogyan Isten terve

megkívánja. (Aki azt mondja, hogy benne marad, annak úgy kell élnie, ahogyan Ő élt. 1 János 2:6)

Annak ellenére, hogy a Szentírás Igéje figyelmeztet minket, hogy aki bűnben él, az nem Istentől született, ma annyi megtévesztett embert látunk, akik súlyos bűnben élnek, de mivel elfogadják és gyakorolják ezt a megváltoztatott tanítást, bíznak abban, hogy megkeresztelkednek a Szent Lélekkel, és ezért üdvözülnek.

Figyelmeztetjük az ilyen helyzetben lévőket, hogy megtévesztő ajánlatot kaptak. (Fiacskáim! senki el ne hitessen bennetek: aki az igazságot cselekszi, igaz az, a miként Ő is igaz: Aki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született; 1 János 3:7-9).

A Szentlélek elsősorban azért adatott nekünk, hogy meggyőzzön bennünket a bűnről és tökéletesítse jellemünket. Ha még nem terhelt ránk bűnt, akkor a Szent Lélek nincs jelen az életünkben. (És az, mikor eljön, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében. János 16:7)

Van néhány egyszerű dolog, amivel mindannyian megvizsgálhatjuk magunkat, hogy megtudjuk, hogy a Szent Lélektől kaptuk-e a nyelveken szólást, vagy egy másik szellemtől kaptuk.

Ellenőrizzük magunkat őszintén: amikor Istenhez jöttünk, beleszerettünk-e Krisztus jellemébe, és az volt-e a célunk, hogy elérjük az Ő teljességének nagyságát? Vagy a pokoltól való félelem miatt jöttünk? Amikor az élet Krisztussal kezdődött, önmegtagadás volt? Volt-e valódi szövetség a Krisztusnak való teljes engedelmesség tanítványságáról? Éhezünk és szomjazunk az Ő igazsága után?

Valóban Isten helyezett minket Krisztus testébe? Szorosan össze van-e kötve ez a test, ahol a Szentírás Igéje a mérvadó, és ahol minden egyes tag a maga részét adja a többiek növekedéséhez? (Akiből az egész test, szép renddel egyberakatván és egybeszerkesztetvén az Ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevekedését a maga fölépítésére szeretetben. Efézus 4:16)

Alárendeljük-e magunkat a gyülekezet lelki atyáinak és vénjeinek, ahogyan Timóteus, Titusz vagy Filemon Pálnak? Vagy egy intézményesült gyülekezetben vagyunk, ahol csak vallási programok vannak, ahol mindenki azt csinál, amit akar?

Tegyük fel magunknak a kérdést: Ha van nyelveken szólásunk, akkor a Szent Lélek használja-e azt a Szentírás szerinti rendelésben? Ez a nyelveken szólás mások növekedésére és tökéletesedésére (mások épülésére) szolgál?

Vagy indokolatlanul használják, hogy a tehetségtelenek vagy hitetlenek azt mondhassák, hogy bolondok vagyunk? Ez biztosan nem lehet a Szent Lélektől, mert Ő mindent rendben tesz! (Isten nem az visszavonás Istene. 1 Korinthus 14:33)

Meg kell értenünk, hogy az engedetlenségben használt nyelveken szólás ítéletet von maga után! Ezért, aki ellenáll... ellenáll Isten rendelésének; és akik ellenállnak, azok elnyerik büntetésüket. Róma 13:2)

Mindannyian vizsgáljuk meg magunkat alaposan a Szentírás fényében, nehogy becsapjuk magunkat! Ha valaki a harag bűnében él, ha nem él tisztességesen, ha illegálisan dolgozik és nem fizeti az adóját, ha kenőpénzt használ (a kórházban vagy máshol), vagy szabálytalan sebességgel vezet, ha rosszat mond (a hozzá közel állókról, a hatóságokról. ...) ha olyan gyülekezetben van, ahol a bűnt eltűrik, ahol a nyelveken szólást nem használják isteni rend szerint, ahol az asszony nem hallgat a gyülekezetben, még ha nyelveken szól is, akkor nem a Szent Lélekkel van megkeresztelve, hanem csalárd lelket kapott.

A Szentírás szava világossá teszi, hogy ahol nincs engedelmesség az Igének, ott Isten nem adja a Szent Lelket. (Isten Szentlelket adott azoknak, akik engedelmeskednek neki. ApCsel 5:32; Aki azt mondja: "Ismerem Őt", és nem tartja meg a parancsolatait, hazug, és az igazság nincs benne. 1 János 2:3-4)

Összefoglalva, láthatjuk, hogy a Sátán hogyan használta fel a Szentlélek ajándékát, meghamisította, majd valódi ajándékként kínálta azoknak, akik olcsó jegyet akarnak a mennybe. Aki a pogányokhoz hasonlóan imával kérni fog, az könnyen megkapja ezt a hamis ajándékot, de nem a Szent Lélektől, hanem egy másik szellemtől. (Mert hogyha az, a ki jő, más Jézust prédikál,

akit nem prédikáltunk, vagy más lelket vesztek, amit nem vettetek, vagy más evangyéliomot, amit be nem fogadtatok, szépen eltűrnétek! 2Korinthus 11:4).

Bárki, aki alaposan megnézi, láthatja, hogy az általam említett csoportok, valamint a világon elterjedt más nagy vallási mozgalmak egyike sem az ember jellemének tökéletesítését tűzte ki céljául.

Az egyes szervezetekre jellemző "különlegesebb" tanításoknak távolról semmi közük Isten tervéhez, hogy elérjük Krisztus teljességének szintjét.

A Sátán mindent megtett, és sikerült jól elrejtenie Isten igazi tervét, amely az ember tökéletességét célozza. E "megannyi hitvalló tanítás" miatt, amit elénk hoztak, a legtöbben közülünk továbbra is nagy zavarban vannak az üdvösséggel kapcsolatban.

Így érte el nagy célját, hogy az embert a "bűnbocsánat tanában" tartsa, az egész világon elterjedt "vallási szupermarketek" sokaságán keresztül, amelyek "kínálják" az üdvösséget, nem nagy költséggel.

Kérdezzük meg magunktól őszintén: Ez Isten terve? Bűnbocsánatot kell-e fizetnünk, vagy alamizsnát vinni, vagy megtartani egy napot? Ez Isten szándéka? Nyelveken szólni, próféták vagy csodák után járni, vagy Jehova nevét emlegetni és a végidőkről beszélni?

Akinek van szeme, látja, hogy ezek a tanítások valójában arra szolgálnak, hogy távol tartsanak bennünket az igazi hivatástól, amely a tanítványi életet jelenti, hogy elérjük Krisztus teljes nagyságának szintjét.

A hiányos evangélium kudarca

Ma emberek sokaságát láthatjuk, akik azt mondják, hogy évtizedekkel ezelőtt "újjászülettek", és akiknek eszükbe sem jut, hogy elérjék Krisztus teljességének állapotát. Ez a súlyos megtévesztés, amely az életükbe fog kerülni, azért történik, mert Isten üdvösségterve számukra csak az istenfélelem és a bűnbocsánat egy formájára korlátozódott.

A Sátán megtévesztette őket, hogy az "újjászületett" keresztények életét az jellemzi, hogy a halál pillanatáig ugyanabba a bűnbe vagy bűnökbe esnek, megbánják, meggyónják és újra beleesnek. Ez azért van, mert azt tanítják

nekünk, hogy a bűnt nem lehet legyőzni, és hogy végül Jézus igazságosságát kapjuk meg.

Sokan imádkoznak Istenhez, hogy legyőzzenek egy bizonyos bűnt vagy bűnöket (rágalmazás, harag, üres szavak...), és a második vagy harmadik napon azt tapasztalják, hogy újra legyőzik őket. Mivel keresztény életükben nincs győzelem a bűn (harag, kapzsiság...) felett, nem tudják elhinni, hogy lehetséges lenne az Úr Jézuséhoz hasonló életet élni.

Így jutottak arra a következtetésre, hogy ez az "újjászületett" keresztény igazi élete, aki végül a mennybe jut, de nem az alapján, amit a földön élt, hanem a Megváltó tökéletes élete alapján, ami a számlájára van írva.

Ez a vallásos ember állapota, aki prédikált, tanított, nyelveken szólt, prófétált, csodákat tett, őrködött, de nem hitte, hogy Isten megköveteli tőle, hogy teljes engedelmességben és az Úr képmására való átalakulásban éljen. De élete végén nagy meglepetésben lesz része. (Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők. Máté 7:22-23)

Nagy csődöt látunk keresztények sokaságában, akik azt hiszik, hogy "újjászülettek", de a halálos ágyukon, az utolsó erejükkel futnak a Sátán által felkínált egyetlen lehetőséghez, az Úr kegyelméhez a "bűnök bocsánatáért". Sokakat látunk, akiket gyötör a gondolat, hogy nem éltek békében embertársaikkal, hitbeli testvéreikkel, és keresik őket, hogy bocsánatot kérjenek tőlük.

Ennek a hiányos evangéliumnak a kudarca, amely csak a bűnök bocsánatára korlátozódik, arra kényszeríti őket, hogy átkutassák elméjüket, hogy felkutassák az életükben maradt bűnöket, és Isten bocsánatát kérjék értük, az Ő kegyelmében és irgalmában reménykedve. Ez azért történik, mert nem hittek és nem dolgoztak azon, hogy elérjék Krisztus teljességének nagyságát.

Emlékeztetnünk kell azonban őket arra, hogy a Sátán által kínált "engesztelési tan", "a csak a bűnök bocsánatában álló üdvösségről" szóló tanítás magában hordozza a büntetéstől való félelmet, mert a Szentírás

megköveteli, hogy győzedelmeskedjünk a bűn felett. (Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek. Jelenések 3:2)

Aki nem munkálkodott azon, hogy elérje Krisztus nagyságát, annak ez a félelem mindaddig megmarad, amíg be nem hunyja a szemét. Aki elfogadja ezt a hazug ajánlatot, annak nem lehet teljes bizalma az ítélet napján.

Csak amikor elérjük Krisztus teljességének szintjét, akkor lesz meg az Ő szeretete, amely tökéletes, és csak ez a szeretet űzi el a félelmet, és ad teljes bizalmat azon a félelmetes napon. (Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalmunk van az ítélet napjához, mert a mint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban. A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelemmel jár: aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. 1 János 4:17-18)

Ha a vallási szervezet vagy gyülekezet (csoportosulás), amelyben találjuk magunkat, nem Isten tervét valósítja meg, ha nem tanítványokat készít, és nem Krisztus iskolájába helyezi őket azzal a céllal, hogy az Úr Jézus teljességének nagyságára nevelje őket, hanem csak a keresztáldozatba vetett hit általi üdvösség megszerzésével foglalkozik, akkor ez a szervezet nem Istentől való; nem Krisztus teste.

Menekülnünk kell egy ilyen szervezettől, amely a Sátán tervét támogatja, amellyel megtévesztette a világot.

Az egyház Krisztus teste, és Isten nem arra tervezte, hogy az embereket vallási programokra hívja, hanem a szentek növekedésére és tökéletesedésére; ez a célja. (És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangyélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére. Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. Efézus 4:11-13)

Jézus arra int bennünket, hogy kutassuk a Szentírást, hogy ne térjünk el Isten igazságától, ami az Ő tervét illeti jellemünk tökéletesítésére. (Legyetek tökéletesek, amiként mennyei Atyátok tökéletes. Máté 5:48)

Ahhoz, hogy a Sátán ne tévesszen meg minket, meg kell értenünk, hogy nemcsak arra vagyunk hivatottak, hogy bűneink meg legyenek bocsátva, hanem arra is, hogy újjászülessünk és növekedjünk, amíg el nem érjük a Jézus testvérisége által megkövetelt tökéletességet.

Inkább a sötétség szépsége vonz

Két ajánlatot kapunk: Krisztus jellemének szépségét és Isten országát, amely magában foglalja a földi test keresztre feszítését, és a sötétség országának szépségét a bűn pillanatnyi örömeivel.

A legtöbb ember, amikor megmutatják, hogyan élt a valódi Jézus, vagy inkább, amikor megmutatják az Ő szívének szép vonásait, nem vonzzák ezek a "szerény vonások", és elutasítják őket, mint valami megvetendő dolgot, nem érdekeltek abban, hogy ezt a megvetendő, szerény és alázatos jellemet bevéssék a jellemükbe. (Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg..... 1 Korinthus 2:14)

A legtöbb ember csak az istenfélelem egy formájához ragaszkodik, csak ahhoz, amit az Úr tett értük a kereszten. Az Úr Jézus minden embert arra hív, hogy úgy éljen, ahogyan Ő élt, de az emberek megvetik az Ő szívének vonásait, és senki sem figyel rájuk. Könnyebb a bűn egy pillanatnyi örömeit választani, és elhinni azt, amit ma prédikálnak neked, hogy a keresztnél teljesen meg van bocsátva.

Ne csapjuk be magunkat, mert nagy lesz a csalódásunk az ítélet napján, Isten haragjának napján. (Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamisággal feltartóztatják. Róma 1:18)

Ha például a harag bűnében élünk, ha a harag még évtizedes "bűnbánat" után is életformánk, akkor értsük meg, hogy nem töltött el bennünket csodálattal az Ő szívének egyik legszebb vonása, nevezetesen az Úr Jézus szelídsége és hosszútűrése.

Az újjászületés a türelemben való tökéletesedés munkájának kezdete. Ha nem szeretjük teljes szívünkből, teljes erőnkből az Úrnak ezt a jellemvonását,

akkor Isten tökéletesítési munkája még nem kezdődött el; még nem fogadtak be minket tanítványokként abba az iskolába, ahol azt a türelmet tanítják, amellyel Krisztus rendelkezett.

Mindent újjá kell tenni, a réginek el kell múlnia. (Ha valaki Krisztusban van, az új teremtés. A régi elmúlt; íme, minden újjá lett. 2 Korinthus 5:17)

Hasonlóképpen, ha az életünk még mindig nem változott az igazságosságban, ha nem csodáljuk és nem szeretjük Jézusnak ezt a csodálatos jellemvonását, ha nem éhezünk és szomjazunk arra, hogy igazságosságban éljünk, ahogyan Ő élt, akkor Isten tökéletességre irányuló munkája még nem kezdődött el.

A Szentírás szava nagyon világosan szól hozzánk: " Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született. Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő atyjafiát." (1 János 3:9-10)

Ha figyelmen kívül hagyjuk az Istentől származó hatóságokat, ha nagy sebességgel vezetjük az autónkat... nem törődve a közlekedési szabályokkal, ha gonoszul beszélünk az uralkodókról és másokról... ha a földi test kívánságaiban élünk, akkor még mindig a régi állapotban vagyunk, amelyben a bűn életforma, még nem Istentől születtek. (Hasonlóképen mégis ezek is álomba merülvén, a testet megfertőztetik, a hatalmasságot megvetik, és a méltóságokat káromolják. Júdás 1:8)

A Szentírás szava nagyon világos ebben a kérdésben: " Minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmasságoknak; mert nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől: és amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek." (Róma 13:1); " Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése nem az Atyától van, hanem a világból." (1 János 2:16)

Kérdések és személyes vizsgálatok

Jó, ha megvizsgáljuk magunkat az Ige fényében, és megkérdezzük magunktól, hogy milyen újjászületésen mentünk keresztül. Vonzódunk-e

Jézus vonásainak szépségéhez? Tudatosan azon munkálkodunk, hogy Krisztus képére változtassuk magunkat? Látjuk-e a Lélek munkájának gyümölcseit az életünkben?

Az igazság, a béke és a szeretet országát keressük-e kincsként? Azok között találjuk magunkat, akik elhagyták a világ dolgait?

Kérlek, légy őszinte magadhoz, nézd meg, hol tartasz most. Az örökkévalóságod függ tőle!

Vizsgáld meg magad: Kötöttél-e valódi szövetséget a tanítványságra, a Krisztus iránti teljes engedelmességre? Igazságban élsz, és arra törekszel, hogy elérd Krisztus teljességének szintjét? Engedelmeskedsz-e az Isten által rendelt hatóságoknak? Kerülöd az adót, szereted a világ dolgait?

Tényleg Isten helyezett téged Krisztus testébe, amely szorosan össze van kötve, ahol minden tag adja a maga részét? Engedelmes vagy a nagy Egyháznak? Vagy egy vallásos napirenddel rendelkező gyülekezetben vagy, ahol mindenki azt csinál, amit akar?

Ha még nem kerested az igazságot, mint kincset, akkor most kezdd el. Ha megérted, hogy mik Isten jellemvonásai, akkor Ő azt akarja, hogy te is rendelkezz velük. Kezdj el és élj igazságban, ahogy Ő élt, tanulj türelmet, szelídséget, szeretetet... az Úr Jézustól, és nyugalmat találsz a lelkednek.

Ha azon kapod magad, hogy nyelveken szólsz, kérdezd meg magadtól, honnan van ez a nyelveken szólás. A Szent Lélektől vagy egy másik szellemtől? Azért kaptad ezt az ajándékot, hogy mások növekedésére és tökéletesedésére használd, vagy csak te bízol abban, hogy megmenekültél? Vizsgáld meg magad nagyon alaposan, mert az örökkévalóságod a tét!

Az egyház Krisztus teste, az iskola, amelyben csak Krisztus tanítványai vannak. Ebben az iskolában a legkisebbektől a legnagyobbakig mindenkinek az a célja, hogy olyan tökéletes legyen, mint a Mesterük.

Isten a szentek növekedésére és tökéletesedésére tervezte, ez a célja. (És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangyélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére. Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő

megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. Efézus 4:11-13)

Ha olyan szervezetben találod magad, amely nem törekszik a valódi tanítványságra, a Krisztushoz való hasonlatosságra, keress egy tiszta gyülekezetet, ahol a testvérek törődnek egymással és a szentek növekedésére és tökéletesedésére törekednek, hogy egészségben növekedj a tökéletességre, Krisztus teljességének nagyságára! (kövessed az igazságot, a hitet, a szeretetet, a békességet azokkal egyetembe, akik segítségül hívják az Urat tiszta szívből. 2 Timóteus 2:22)

Egyéb anyagok a szellemi ébredéshez:

ÚJJÁSZÜLETÉS

AZ EGYHÁZ - KRISZTUS TESTE

MENYEGZŐI RUHÁZ

Rendeld meg őket, és ingyen megkaphatod!

Jelentkezz és vegyél részt a témák Szentírás-tanulmányozásában: Újjászületés; Az Úr félelme; A Lélek gyümölcse; Új élet a Királyságban; Az egyház - Krisztus teste;

Ezt a füzetet ingyenesen terjesztjük.

Ha úgy gondolod, hogy ez a füzet megújulást hozhat, kérlek, vegyél részt a terjesztési szolgálatban.
A hangos prédikációk meghallgatásához látogass el a www.cuvantcurat.ro oldalra.

Kapcsolatba lehet velünk lépni a következő címen:

tel. +40.744.57.47.11; vagy e-mail: contact@cuvantcurat.ro.

Ha az első embert megtévesztette a Sátán, és bűne mindenkire átterjedt, az nem jelenti azt, hogy Isten terve hibás volt. Minden úgy történt, ahogyan azt az örökkévalóságban készült terv előre megtervezte, amelyet Isten a legapróbb részletekig gondosan kidolgozott.

Isten az újjászületés pillanatában kezdi el ezt a munkát, hogy helyreállítsa Krisztus képmását az emberben, és minden hatalma megvan ahhoz, hogy eljuttasson bennünket Krisztus teljességének szintjére. (Bízom abban, hogy aki elkezdte bennetek ezt a jó munkát, az be is fejezi azt Jézus Krisztus napjáig. Filippi 1:6)

Isten terve nem korlátozódik egy olcsó üdvösségre, amely csak a bűnbánatban (a régi ember levetésében) és a bűnök bocsánatában rejlik, hanem Isten képmásának helyreállításáról gondoskodik bennünk (az új ember felöltése), és Krisztus teljességének szintjére juttat bennünket. (Efézus 4:13)